

eZine

of Modern Texts in Translation

Translation
Café

January 2016

Wilkie Collins

translated into Romanian by
MTTLC graduate Minodora Tunaru

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 155
January 2016

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLT
© The University of Bucharest

Short story by **Wilkie Collins**
translated into Romanian by
MTTLT graduate
Minodora Tunaru

Reviser:
Mădălina Bănuțu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

January 2016

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

*Brother Morgan's Story
of the Dream-Woman*

by Wilkie Collins

*Povestea fratelui Morgan
despre Femeia din vis*

traducere în limba română de

Minodora Tunaru,

absolventă a MTTLT

Translation
Café

January 2016

CHAPTER I.

I HAD not been settled much more than six weeks in my country practice when I was sent for to a neighboring town, to consult with the resident medical man there on a case of very dangerous illness.

My horse had come down with me at the end of a long ride the night before, and had hurt himself, luckily, much more than he had hurt his master. Being deprived of the animal's services, I started for my destination by the coach¹ (there were no railways at that time), and I hoped to get back again, toward the afternoon, in the same way.

After the consultation was over, I went to the principal inn of the town to wait for the coach. When it came up it was full inside and out. There was no resource left me but to get home as cheaply as I could by hiring a gig². The price asked for this accommodation struck me as being so extortionate, that I determined to look out for an inn of inferior pretensions, and to try if I could not make a better bargain with a less prosperous establishment.

I soon found a likely-looking house, dingy and quiet,

CAPITOLUL I.

NU îmi începusem practica profesională de mai mult de șase săptămâni, când fusei trimis într-un oraș vecin să mă sfătuiesc cu medicul de acolo asupra unui caz de boală foarte primejdioasă.

Cu o seară în urmă, după un drum lung, calul meu se prăbușise odată cu mine și se lovise, printr-un noroc, mult mai mult decât stăpânul său. Fiind lipsit de serviciile animalului, pornii către destinație cu diligența¹ (nu existau căi ferate la acea vreme), cu speranța că aveam să mă întorc în același fel, mai spre după-amiază.

După ce discuția avuse loc, mersei la cel mai mare han din oraș ca să aștept diligența. Când apărui, era înțesată și pe dinăuntru și pe dinafară. Nu-mi rămase decât să ajung acasă cât mai ieftin, deci să închiriez o brișcă². Prețul cerut pentru acest serviciu mi se păru deosebit de mare, așa că hotărâi să caut un han fără pretenții prea mari și să încerc să fac un târg mai bun cu o găzduire modestă.

Găsii curând un han întocmai, ponosit și retras, cu o

with an old-fashioned sign, that had evidently not been repainted for many years past. The landlord, in this case, was not above making a small profit, and as soon as we came to terms he rang the yard-bell to order the gig.

"Has Robert not come back from that errand?" asked the landlord, appealing to the waiter who answered the bell.

"No, sir, he hasn't."

"Well, then, you must wake up Isaac."

"Wake up Isaac!" I repeated; "that sounds rather odd. Do your ostlers go to bed in the daytime?"

"This one does," said the landlord, smiling to himself in rather a strange way.

"And dreams too," added the waiter; "I sha'n't forget the turn it gave me the first time I heard him."

"Never you mind about that," retorted the proprietor; "you go and rouse Isaac up. The gentleman's waiting for his gig."

The landlord's manner and the waiter's manner expressed a great deal more than they either of them said. I began to suspect that I might be on the trace of something professionally interesting to me as a medical man, and I

tăbliță învechită care, în mod limpede, nu mai fusese vopsită de ani buni. Hangiul, în acest caz, nu avea deloc un câștig mare, așa că de îndată ce ne înțeleserăm și sună din clopoțel ca să fie pregătită brișca.

- Nu s-a întors Robert de la treaba aia? întrebă hangiul, uitându-se către sluga care răspunse la chemare.

- Nu, stăpâne, nu s-a întors.

- Ei bine, atunci trebuie să-l trezești pe Isaac.

- Să-l trezească pe Isaac! spusei eu încă o dată; sună cam straniu. Grăjdarii dumitale se culcă în timpul zilei?

- ăsta da, spuse hangiul zâmbind ca pentru sine, într-un mod mai degrabă curios.

- Și mai și visează, adăugă sluga. N-am să uit cum am luat-o din loc când l-am auzit întâia oară.

- Nu te privește treaba asta, răspunse stăpânul. Du-te și trezește-l pe Isaac. Domnul își așteaptă brișca.

Atât înfățișarea hangiului, cât și cea a slugii sale trădau mult mai mult decât spuse vreunul dintre ei. Începui să bănuiesc că aș putea fi pe urmele unui caz profesional interesant, pentru mine ca și medic, și mă gândii că mi-ar plăcea

thought I should like to look at the ostler before the waiter awakened him.

“Stop a minute,” I interposed; “I have rather a fancy³ for seeing this man before you wake him up. I’m a doctor; and if this queer sleeping and dreaming of his comes from any thing⁴ wrong in his brain, I may be able to tell you what to do with him.”

“I rather think you will find his complaint past all doctoring, sir,” said the landlord; “but, if you would like to see him, you’re welcome, I’m sure.”

He led the way across a yard and down a passage to the stables, opened one of the doors, and, waiting outside himself, told me to look in.

I found myself in a two-stall stable. In one of the stalls a horse was munching his corn; in the other an old man was lying asleep on the litter.

I stooped and looked at him attentively. It was a withered, woe-begone⁵ face. The eyebrows were painfully contracted; the mouth was fast set, and drawn down at the corners. The hollow wrinkled cheeks, and the scanty grizzled hair, told their own tale of some past sorrow or suffering. He

să arunc o privire asupra grăjdarului înainte ca sluga să îl trezească.

- Opriți-vă o clipă, sării eu de colo. Mă bate un gând³ să văd acest bărbat înainte să-l treziți. Sunt doctor și dacă somnul și visele astea stranii au legătură cu vreo⁴ problemă de-a lui la cap, s-ar putea să știu să vă spun ce să faceți cu el.

- Cred că veți găsi că boala lui nu are leac, domnule, spuse hangiuul, dar dacă vreți să-l vedeți, fiți sigur că sunteți binevenit.

Acesta îmi arată drumul către grajduri, traversând mai întâi curtea, apoi un loc lung și îngust; deschise una dintre uși și, el rămânând afară, îmi spuse să intru.

Mă trezii într-un grajd cu două boxe. Într-una dintre ele clefăia un cal la ovăzul lui, iar în cealaltă dormea întins pe un așternut de paie un bărbat în vârstă.

Mă aplecai și îl privii cu atenție. Avea un chip veștejit, zdrobit de durere⁵. Sprâncenele-i erau încruntate a suferință; gura îi era înțepenită și trasă în jos la colțuri. Obrajii-i trași și ridați și păru-i încărunit și rar spuneau propria lor poveste despre un necaz sau o suferință din trecut. Abia răsufla și se

was drawing his breath convulsively when I first looked at him, and in a moment more he began to talk in his sleep.

“Wake up!” I heard him say, in a quick whisper, through his clenched teeth. “Wake up there! Murder!”

He moved one lean arm slowly till it rested over his throat, shuddered a little, and turned on his straw. Then the arm left his throat, the hand stretched itself out, and clutched at the side toward which he had turned, as if he fancied himself to be grasping at the edge of something. I saw his lips move, and bent lower over him. He was still talking in his sleep.

“Light gray eyes,” he murmured, “and a droop in the left eyelid; flaxen⁶ hair, with a gold-yellow streak in it—all right, mother—fair white arms, with a down on them—little lady’s hand, with a reddish look under the finger nails. The knife—always the cursed knife—first on one side, then on the other. Aha! you she-devil, where’s the knife?”

At the last word his voice rose, and he grew restless on a sudden. I saw him shudder on the straw; his withered face became distorted, and he threw up both his hands with a quick

zvârcolea când mă uitai întâia oară la el, iar într-o clipă începu să vorbească în somn.

- Treziți-vă, îl auzii spunând iute și în șoaptă, printre dinții-i încleștați. Trezirea! Crimă!

Își mișcă încet unul dintre brațele-i subțiri până când i se sprijini de gât, se cutremură un pic și se întoarse pe cealaltă parte pe paie. Apoi, brațul îi părăsi gâtul, iar mâna i se întinse în față și dădu să apuce ceva către partea înspre care se întorsese, de parcă își închipuia că mai avea puțin și înșfăca ceva. Îi văzui buzele mișcându-i-se și mă aplecai mai mult peste el. Încă mai vorbea în somn.

- Ochi de un cenușiu deschis, murmură el, și pleoapa stângă picată; păr de un blond deschis⁶, cu o nuanță galben-aurie în el—în regulă, mamă—brațe de un alb desăvârșit, acoperite cu puf, mână de domnișoară, cu o nuanță roșiatică sub unghii. Cuțitul, întotdeauna blestematul de cuțit, mai întâi pe o parte, apoi pe cealaltă. Aha! Diavolițo ce ești, unde e cuțitul?

La ultimul cuvânt, vocea îi crescui, iar el începu să se zbugume dintr-odată. Îl văzui cum se cutremura pe paie; chipu-i veștejit i se schimonosi și își aruncă mâinile în sus, cu un

hysterical gasp. They struck against the bottom of the manger under which he lay, and the blow awakened him. I had just time to slip through the door and close it before his eyes were fairly open, and his senses his own again.

"Do you know any thing about that man's past life?" I said to the landlord.

"Yes, sir, I know pretty well all about it," was the answer, "and an uncommon queer story it is. Most people don't believe it. It's true, though, for all that. Why, just look at him," continued the landlord, opening the stable door again. "Poor devil! he's so worn out with his restless nights that he's dropped back into his sleep already."

"Don't wake him," I said; "I'm in no hurry for the gig. Wait till the other man comes back from his errand; and, in the mean time⁷, suppose I have some lunch and a bottle of sherry⁸, and suppose you come and help me to get through it?"

The heart of mine⁹ host, as I had anticipated, warmed to me over his own wine. He soon became communicative on the subject of the man asleep in the stable, and by little and little I drew the whole story out of him. Extravagant and incredible as the events must appear to every body¹⁰, they are related here just as I heard them and just as they happened.

icnit scurt și isteric. Se izbiră de fundul ieslei sub care zăcea, iar lovitura îl deșteptă. Avusei timp doar ca să mă strecor pe ușă și să o închid, înainte ca ochii-i să i se deschidă de-a binelea, iar simțurile-i să-i revină.

- Știți ceva despre trecutul acestui om? îl întrebai eu pe hangiu.

- Da, domnule, știu aproape tot destul de bine, răspunse el. Și ce mai poveste stranie și neobișnuită e. Cei mai mulți oameni nu o cred. Cu toate că e adevărată, după cum s-a văzut. Uitați-vă la el numai, continuă hangiu, deschizând din nou ușa grajdului. Amărâtul de el! E atât de istovit din cauza nopților nedormite, încât l-a furat deja somnul.

- Nu-l treziți, îi spusei eu. Nu mă grăbesc cu brișca. Aștept până când se întoarce celălalt om de la treaba lui, iar între timp⁷, să zicem că aş vrea să servesc prânzul, alături de o sticlă de vin de Xeres⁸ pe care aş vrea să mă ajutați să o termin.

Sufletul gazdei mele⁹, așa cum bănuisem, se deschise în fața mea cu ajutorul propriului său vin. Începu curând să devină vorbăreț în legătură cu omul care dormea în grajd și, încetul cu încetul, aflai toată povestea de la el. Deși se poate ca întâmplările să pară tuturor¹⁰ exagerate și greu de crezut, ele sunt povestite aici întocmai cum le auzii și cum avură loc.

CHAPTER II.

SOME years ago there lived in the suburbs of a large seaport¹¹ town on the west coast of England¹² a man in humble circumstances, by name Isaac Scatchard. His means of subsistence were derived from any employment that he could get as an ostler, and occasionally, when times went well with him, from temporary engagements in service as stable-helper in private houses. Though a faithful, steady, and honest man, he got on badly in his calling. His ill luck was proverbial among his neighbors. He was always missing good opportunities by no fault of his own, and always living longest in service with amiable people who were not punctual payers of wages. "Unlucky Isaac" was his nickname in his own neighborhood, and no one could say that he did not richly deserve it.

With far more than one man's fair share of adversity to endure, Isaac had but one consolation to support him, and that was of the dreariest and most negative kind. He had no wife and children to increase his anxieties and add to the bitterness of his various failures in life. It might have been from mere

CAPITOLUL II.

CU câțiva ani în urmă, trăia în ținuturile mărginașe ale unui mare oraș-port¹¹ de pe coasta de vest a Angliei¹², în condiții umile, un bărbat pe nume Isaac Scatchard. Mijloacele sale de trai proveneau din orice slujbă de grăjdar la hanuri, pe care o putea căpăta și, din când în când, când vremurile țineau cu el, din făgăduieli de scurtă durată ca și ajutor de grăjdar la case particulare. Deși un om credincios, chibzuit și cinstit, umblau vorbe urâte despre el. Nenorocul său era cunoscut de către toți vecinii. Nu izbutea niciodată să tragă foloase din șansele ce i se iveau, iar asta nu din vina lui, și nimerea tot timpul să muncească cel mai mult pentru oameni binevoitori care nu-l plăteau la timp. „Isaac nenorocosul” îi era porecla printre vecini și nimeni nu putea să spună că nu și-o merita din plin.

Având de îndurat un număr mult mai mare de necazuri decât un om obișnuit, Isaac avea o singură alinare ca și sprijin, iar aceasta era una dintre cele mai sumbre și mai triste. Nu avea nici nevastă, nici copii care să-i sporească neliniștea și amărăciunea nenumăratelor nereușite din viața sa. Ar fi

insensibility, or it might have been from generous unwillingness to involve another in his own unlucky destiny; but the fact undoubtedly was, that he had arrived at the middle term of life¹³ without marrying, and, what is much more remarkable, without once exposing himself, from eighteen to eight-and-thirty¹⁴, to the genial imputation of ever having had a sweetheart.

When he was out of service he lived alone with his widowed mother. Mrs. Scatchard was a woman above the average in her lowly station as to capacity and manners. She had seen better days, as the phrase is, but she never referred to them in the presence of curious visitors; and, though perfectly polite to every one¹⁵ who approached her, never cultivated any intimacies among her neighbors. She contrived to provide, hardly enough, for her simple wants by doing rough work for the tailors, and always managed to keep a decent home for her son to return to whenever his ill luck drove him out helpless into the world.

One bleak autumn, when Isaac was getting on fast toward forty, and when he was, as usual, out of place through no fault of his own, he set forth from his mother's cottage on a

însemnat nepăsare cruntă sau prea multă rea-voință să atragă în propria-i soartă nenorocoasă și pe altcineva; adevărul, fără doar și poate, era că ajunsese la mijlocul vieții¹³ fără să se-nsoare și, ce e și mai ieșit din comun, fără să fi căzut măcar o dată pradă celei mai mici bănuieli, de la optsprezece la treizeci și opt¹⁴ de ani, că ar fi avut vreodată o draguță.

Când rămânea fără slujbă, trăia singur cu mama lui văduvă. Doamna Scatchard era o femeie a cărei condiție, deși umilă, era peste medie în ceea ce privește capacitatea și manierele ei. Avusese parte de zile mai bune, după cum spune zicala, dar nu pomenea nicicând de ele în prezența musafirilor curioși; și, deși era extrem de politicoasă cu oricine¹⁵ intra în vorbă cu ea, niciodată nu împărtășea lucruri personale vecinilor ei. Izbutea, deloc lesne, să-și satisfacă nevoile simple prin muncă grea pentru croitori și reușea întotdeauna să țină casa curată pentru când avea să se întoarcă fiul ei, ori de câte ori nenorocul îl arunca în lume neajutorat.

Într-o toamnă mohorâtă, când Isaac se apropia iute de patruzeci de ani și, ca de obicei, nu avea un loc al său, nevinovat fiind, porni de la căsuța mamei lui la un drum lung

long walk inland to a gentleman's seat where he had heard that a stable-helper was required.

It wanted then but two days of his birthday; and Mrs. Scatchard, with her usual fondness, made him promise, before he started, that he would be back in time to keep that anniversary with her, in as festive a way as their poor means would allow. It was easy for him to comply with this request, even supposing he slept a night each way on the road.

He was to start from home on Monday morning, and, whether he got the new place or not, he was to be back for his birthday dinner on Wednesday at two o'clock.

Arriving at his destination too late on the Monday night to make application for the stable-helper's place, he slept at the village inn, and in good time on the Tuesday morning presented himself at the gentleman's house to fill the vacant situation. Here again his ill luck pursued him as inexorably as ever. The excellent written testimonials to his character which he was able to produce availed him nothing; his long walk had been taken in vain: only the day before the stable-helper's place had been given to another man.

către casa unui boier din centrul țării, unde, auzise el, era nevoie de un ajutor de grăjdar.

Mai erau atunci doar două zile până la ziua lui de naștere, iar doamna Scatchard, cu căldura ei obișnuită, îl făcu să promită, înainte să pornească la drum, că va fi înapoi la timp pentru a-și sărbători ziua cu ea într-un mod cât mai măreț, pe măsura posibilităților lor modeste. Îi era ușor să îi respecte dorința, chiar și dacă ar fi dormit pe drum câte o noapte, atât la dus, cât și la întors.

Trebuia să plece de acasă luni dimineața și, fie că primea slujba, fie că nu, avea să se întoarcă pentru masa pusă de ziua lui de naștere miercuri, la ora două.

Ajungând la destinație luni seara, prea târziu pentru a se prezenta pentru slujba de ajutor de grăjdar, dormi la hanul din sat și marți dimineața devreme se prezentă la casa boierului pentru a obține slujba. Aici, nenorocul îl urmări din nou, mai abitir ca niciodată. Mărturiile scrise, pe care reușise să le obțină, cu privire la caracterul lui fără cusur, nu îi folosiră la nimic; drumul lung pe care îl făcuse fu în zadar: cu doar o zi în urmă, slujba de ajutor de grăjdar fusese dată unui alt om.

Isaac accepted this new disappointment resignedly and as a matter of course. Naturally slow in capacity, he had the bluntness of sensibility and phlegmatic patience of disposition which frequently distinguish men with sluggishly-working mental powers. He thanked the gentleman's steward with his usual quiet civility for granting him an interview, and took his departure with no appearance of unusual depression in his face or manner.

Before starting on his homeward walk, he made some inquiries at the inn, and ascertained that he might save a few miles on his return by following a new road. Furnished with full instructions, several times repeated, as to the various turnings he was to take, he set forth on his homeward journey, and walked on all day with only one stoppage for bread and cheese. Just as it was getting toward dark, the rain came on and the wind began to rise, and he found himself, to make matters worse, in a part of the country with which he was entirely unacquainted, though he knew himself to be some fifteen miles from home. The first house he found to inquire at was a lonely roadside inn, standing on the outskirts of a thick wood. Solitary as the place looked, it was welcome to a lost man who was also

Isaac acceptă și această dezamăgire cu resemnare, ca pe ceva firesc. Înzestrat cu o gândire înceată, simțurile îi erau lipsite de ascuțime, iar temperamentul lui de o răbdare dusă la nepăsare, lucruri care îi deosebesc deseori pe bărbații cu capacități mentale reduse. Îi mulțumi vătafului boierului, cu obișnuita lui politețe tăcută, pentru că i-a oferit șansa de a-l asculta și plecă, fără să trădeze vreo apăsare nemainîntălnită pe chipul său sau în comportament.

Înainte de a porni pe drumul către casă, se interesă la han și află că ar putea scuti câțiva kilometri la întoarcere dacă ar lua-o pe alt drum. Având indicații complete, pe care le tot repetase, cu privire la direcțiile pe care trebuia să le urmeze, porni în a sa călătorie către casă și merse o zi întreagă, oprindu-se o singură dată pentru pâine și brânză. Pe când se însera, se porni ploaia, vântul începu să bată și, ca lucrurile să meargă și mai rău de atât, se trezi într-un colț al țării care îi era cu totul necunoscut, deși știa că se afla la vreo douăzeci și patru de kilometri distanță față de casă. Primul loc unde putu să întrebe fu un han părăsit de pe marginea drumului și a unei păduri dese. Pustiu, așa cum părea, era binevenit pentru un om care se pierduse și care mai era pe deasupra înfometat, însetat, ud și cu

hungry, thirsty, footsore¹⁶, and wet. The landlord was civil and respectable-looking, and the price he asked for a bed was reasonable enough. Isaac therefore decided on stopping comfortably at the inn for that night.

He was constitutionally a temperate man. His supper consisted of two rashers of bacon, a slice of home-made¹⁷ bread, and a pint of ale. He did not go to bed immediately after this moderate meal, but sat up with the landlord, talking about his bad prospects and his long run of ill luck, and diverging from these topics to the subjects of horse-flesh and racing. Nothing was said either by himself, his host, or the few laborers who strayed into the tap-room, which could, in the slightest degree, excite the very small and very dull imaginative faculty which Isaac Scatchard possessed.

At a little after eleven the house was closed. Isaac went round with the landlord and held the candle while the doors and lower windows were being secured. He noticed with surprise the strength of the bolts and bars, and iron-sheathed shutters.

"You see, we are rather lonely here," said the landlord.

durere de picioare¹⁶. Hangiul părea un om binecrescut și cinstit, iar prețul pe care îl ceruse pentru odaie era decent. Prin urmare, Isaac hotărî să se oprească și să înnopteze în tihnă la acel han.

Din punct de vedere al constituției, era un om cumpătat. Cina sa a constat în două felii de șuncă, o felie de pâine făcută în casă¹⁷ și o halbă de bere. Nu se duse la culcare imediat după această masă modestă, ci stătu până târziu cu hangiul, povestind despre planurile lui fără sorți de izbândă și despre nenorocul care îl urmărise toată viața, abătându-se de la aceste subiecte de discuție către cele legate de cai și curse. Nimic nu fu spus, fie de către el, fie de către gazdă sau de către puținii muncitori care stăteau răzleți la teigheaua cârciumii, care să poată stârni câtuși de puțin imaginația înceată și săracă cu care Isaac Scatchard fusese înzestrat.

La puțin timp după ora unsprezece, casa fu închisă. Isaac făcu un înconjur împreună cu hangiul, ținând lumânarea în timp ce ușile și ferestrele joase erau încuiate. Observă cu mirare cât de trainice erau zăvoarele, barele și obloanele din fier.

- Vezi dumneata, noi suntem mai degrabă singuri aici,

"We never have had any attempts made to break in yet, but it's always as well to be on the safe side. When nobody is sleeping here, I am the only man in the house. My wife and daughter are timid, and the servant-girl takes after her missuses. Another glass of ale before you turn in? No! Well, how such a sober man as you comes to be out of place is more than I can make out, for one. Here's where you're to sleep. You're our only lodger to-night¹⁸, and I think you'll say my missus¹⁹ has done her best to make you comfortable. You're quite sure you won't have another glass of ale? Very well. Good-night²⁰."

It was half past eleven by the clock in the passage as they went up stairs²¹ to the bedroom, the window of which looked on to the wood at the back of the house.

Isaac locked the door, set his candle on the chest of drawers, and wearily got ready for bed. The bleak autumn wind was still blowing, and the solemn, monotonous, surging moan of it in the wood was dreary and awful to hear through the night-silence. Isaac felt strangely wakeful. He resolved, as he lay down in bed, to keep the candle alight until he began to grow sleepy, for there was something unendurably depressing in the bare idea of lying awake in the darkness, listening to the

spuse hangiu. Încă nu a încercat nimeni să ne jefuiască casa, dar întotdeauna e bine să te asiguri de dinainte. Când nu doarme nimeni la noi, eu sunt singurul bărbat în casă. Nevasta și fata mea sunt fricoase, iar slujnica seamănă cu stăpânele. Încă un pahar cu bere înainte de culcare? Nu! Ei bine, eu unul nu pot înțelege cum de un bărbat atât de liniștit ca dumneata nu-și găsește locul. Uite unde vei dormi. Ești singurul nostru chiriaș astă-seară¹⁸ și cred că ești de părere că stăpâna¹⁹ a făcut tot ce a putut ca să te simți comod. Ești sigur că nu mai vrei un pahar cu bere? Foarte bine. Noapte bună²⁰.

Ceasul din vestibul arăta ora unsprezece și jumătate când urcară²¹ către odaia de dormit a cărei fereastră dădea înspre pădurea din spatele casei.

Isaac încuie ușa, așază lumânarea pe comodă și, obosit cum era, se pregăti de culcare. Vântul mohorât de toamnă încă mai bătea, iar șuierul puternic, monoton și grav al acestuia în pădure se auzea ca fiind unul sumbru și aprig în liniștea nopții. Isaac simțea, în mod straniu, că nu îi este somn. Se hotărî, în timp ce stătea întins în pat, să lase lumânarea aprinsă până ce începea să-l ia somnul, căci simplul gând de a sta întins și treaz în întuneric, ascultând șuierul neîncetat și trist al vântului din

dismal, ceaseless moaning of the wind in the wood.

Sleep stole on him before he was aware of it. His eyes closed, and he fell off insensibly to rest without having so much as thought of extinguishing the candle.

The first sensation of which he was conscious after sinking into slumber²² was a strange shivering that ran through him suddenly from head to foot, and a dreadful sinking pain at the heart, such as he had never felt before. The shivering only disturbed his slumbers; the pain woke him instantly. In one moment he passed from a state of sleep to a state of wakefulness—his eyes wide open—his mental perceptions cleared on a sudden, as if by a miracle.

The candle had burnt down nearly to the last morsel of tallow, but the top of the unsnuffed wick had just fallen off, and the light in the little room was, for the moment, fair and full.

Between the foot of his bed and the closed door there stood a woman with a knife in her hand, looking at him.

He was stricken speechless²³ with terror, but he did not lose the preternatural clearness of his faculties, and he never took his eyes off the woman. She said not a word as they stared each other in the face, but she began to move slowly toward the

pădure, era apăsător și peste puțința de îndurare.

Somnul îl fură înainte ca el să își dea seama. Ochii i se închiseră și adormi pe nesimțite, fără să se mai fi gândit vreo clipă să stingă și lumânarea.

Prima senzație pe care o conștientiză după ce se cufundă în somn²² fu aceea a unui fior neobișnuit care îl cuprinse pe neașteptate din cap până-n picioare, precum și a unei dureri adânci și înspăimântătoare în inimă, una pe care nu o mai simțise niciodată înainte. Fiorul doar îi tulbură somnul, durerea, însă, îl trezi imediat. Trecu dintr-odată de la starea de somnolență la cea de veghe, ochii deschizându-i-se larg, judecata revenindu-i ca printr-un miracol.

Lumânarea arse aproape până la ultima bucăică de seu, însă vârful mukului nestins tocmai căzuse, iar lumina din odaia cea mică era pentru moment limpede și puternică.

Între piciorul patului și ușa închisă, stătea o femeie cu un cuțit în mână, privind către el.

Rămase mut de groază²³, însă, nepierzându-și nefireasca claritate în gândire, nu își desprinse nicidecum ochii de la femeie. Aceasta nu rosti niciun cuvânt în timp ce își priveau încremeniți chipurile, dar începu să se îndrepte încet către

left-hand side of the bed.

His eyes followed her. She was a fair, fine woman, with yellowish flaxen hair and light gray eyes, with a droop in the left eyelid. He noticed those things and fixed them on his mind before she was round at the side of the bed. Speechless, with no expression in her face, with no noise following her footfall, she came closer and closer—stopped—and slowly raised the knife. He laid his right arm over his throat to save it; but, as he saw the knife coming down, threw his hand across the bed to the right side, and jerked his body over that way just as the knife descended on the mattress within an inch of his shoulder.

His eyes fixed on her arm and hand as she slowly drew her knife out of the bed: a white, well-shaped arm, with a pretty down lying lightly over the fair skin—a delicate lady's hand, with the crowning beauty of a pink flush under and round the finger nails.

She drew the knife out, and passed back again slowly to the foot of the bed; stopped there for a moment looking at him; then came on—still speechless, still with no expression on the blank, beautiful face, still with no sound following the stealthy

partea stângă a patului.

Ochii lui o urmăreau. Era o femeie frumoasă, delicată, cu părul de un blond deschis spre gălbui și ochi cenușii la fel de deschiși, iar pleoapa stângă picată. Observă toate aceste detalii și și le întipări în minte înainte ca ea să dea roată patului. Fără grai, fără ca al ei chip să trădeze vreo expresie, fără să facă vreun zgomot în timp ce pășea, se apropie din ce în ce mai mult, se opri și ridică încet cuțitul. El își acoperi gâtul cu mâna dreaptă, ca pentru a-l salva; însă, în timp privea cuțitul coborând spre el, își aruncă mâna înspre partea dreaptă a patului, apoi se aruncă cu tot corpul, pe măsură ce cuțitul se năpustea asupra saltelei, la doar câțiva centimetri de umărul lui.

Ochii lui se fixară asupra brațului și asupra mâinii ei, în timp ce aceasta își scotea încet cuțitul înfipt în pat: un braț alb, bine conturat, cu un puf delicat ce ședea grațios pe pielea cea albă, o mână firavă, de domnișoară, cu un aflux rozaliu de o frumusețe măreață pe sub și în jurul unghiilor.

Scoase cuțitul și se îndreptă din nou, încet, către piciorul patului; se opri acolo pentru o clipă, privindu-l; apoi veni—tot fără grai, fără ca al ei chip frumos și a sa privire goală să trădeze vreo expresie, fără ca pașii ei făcuți pe furiș să facă vreun

footfalls—came on to the right side of the bed, where he now lay.

As she approached she raised the knife again, and he drew himself away to the left side. She struck, as before, right into the mattress, with a deliberate, perpendicularly-downward action of the arm. This time his eyes wandered from her to the knife. It was like the large clasp-knives which he had often seen laboring men use to cut their bread and bacon with. Her delicate little fingers did not conceal more than two thirds of the handle: he noticed that it was made of buck-horn²⁴, clean and shining as the blade was, and looking like new.

For the second time she drew the knife out, concealed it in the wide sleeve of her gown, then stopped by the bedside, watching him. For an instant he saw her standing in that position, then the wick of the spent candle fell over into the socket; the flame diminished to a little blue point, and the room grew dark.

A moment, or less, if possible, passed so, and then the wick flamed up, smokingly, for the last time. His eyes were still looking eagerly over the right-hand side of the bed when the final flash of light came, but they discerned nothing. The fair

zgomot—veni către partea dreaptă a patului, unde zăcea el acum.

În timp ce se apropia, ea ridică cuțitul din nou, iar el se dădu în lături înspre partea stângă. Ea lovi, ca și mai înainte, drept în saltea, cu o mișcare voită a brațului, direct perpendicuară. De data aceasta, ochii lui se abătură de la ea înspre cuțit. Era precum bricegele acelea mari pe care le văzuse deseori la muncitori când își tăiau cu ele pâinea și șunca. Degetele ei mici și delicate nu ascundeau mai mult de două treimi din mâner: el observă că era făcut din coarne de cerb²⁴, fiind curat și strălucitor ca lama și arătând ca nou.

Aceasta scoase cuțitul pentru a doua oară, îl ascunse în mâneca largă a rochiei ei, apoi se opri lângă marginea patului, urmărindu-l cu privirea. Pentru o clipă, o văzu stând în acea poziție, apoi mukul lumânării consumate căzu pe suport; flacăra se făcu mică cât un punct albastru, iar odaia se cufundă în întuneric.

Astfel trecu un moment sau poate chiar mai puțin, apoi mukul lumânării se aprinse pentru ultima oară, scoțând fum. Ochii lui încă priveau nerăbdători către partea dreaptă a patului, de unde venea ultima scânteie de lumină, însă niciunul

woman with the knife was gone.

The conviction that he was alone again weakened the hold of the terror that had struck him dumb up to this time. The preternatural sharpness which the very intensity of his panic had mysteriously imparted to his faculties left them suddenly. His brain grew confused – his heart beat wildly – his ears opened for the first time since the appearance of the woman to a sense of the woeful ceaseless moaning of the wind among the trees. With the dreadful conviction of the reality of what he had seen still strong within him, he leaped out of bed, and screaming “Murder! Wake up, there! wake up!” dashed headlong through the darkness to the door.

It was fast locked, exactly as he had left it on going to bed.

His cries on starting up had alarmed the house. He heard the terrified, confused exclamations of women; he saw the master of the house approaching along the passage with his burning rush-candle in one hand and his gun in the other.

“What is it?” asked the landlord, breathlessly.

Isaac could only answer in a whisper. “A woman, with a

nu putea zări nimic. Femeia blondă cu cuțitul dispăruse.

Convingerea că era din nou singur potoli spaima care pusese stăpânire asupra lui până în acea clipă și care îl amuțise. Agerimea nefirească pe care intensitatea fricii lui i-o transmisese în mod misterios minții sale îl părăsi dintr-odată. Creierul lui deveni confuz, inima-i începu să o ia la galop, urechile-i deveniră conștiente, pentru prima dată de la apariția femeii, de șuietul neîncetat și copleșit de jale al vântului de printre copaci. Fiind convins și înspăimântat de realitatea a ceea ce văzuse și al cărei impact era încă puternic asupra lui, sări din pat și țipă:

- Crimă! Trezirea! Treziți-vă! se repezi el în întuneric asupra ușii, lovind-o.

Era închisă de-a binelea, așa cum o lăsase atunci când plecase să se culce.

Țipetele pe care le scosese speriară întreaga casă. Auzi strigătele confuze și îngrozite ale femeilor; îl văzu pe stăpânul casei apropiindu-se de-a lungul coridorului, cu o lumânare care ardea slab într-o mână și cu pistolul în cealaltă.

- Ce s-a întâmplat? întrebă hangiu, fără răsuflare.

Isaac nu putu să răspundă decât în șoaptă.

knife in her hand," he gasped out. "In my room—a fair, yellow-haired woman; she jobbed at me with the knife twice over²⁵."

The landlord's pale cheeks grew paler. He looked at Isaac eagerly by the flickering light of his candle, and his face began to get red again; his voice altered, too, as well as his complexion.

"She seems to have missed you twice," he said.

"I dodged the knife as it came down," Isaac went on, in the same scared whisper. "It struck the bed each time."

The landlord took his candle into the bedroom immediately. In less than a minute he came out again into the passage in a violent passion.

"The devil fly away with you and your woman with the knife! There isn't a mark in the bedclothes any where²⁶. What do you mean by coming into a man's place, and frightening his family out of their wits about a dream?"

"I'll leave your house," said Isaac, faintly. "Better out on the road, in rain and dark, on my road home, than back again in that room, after what I've seen in it. Lend me a light to get my clothes by, and tell me what I'm to pay."

- O femeie, cu un cuțit în mână, spuse el cu răsuflarea întretăiată. În odaia mea, o femeie blondă, frumoasă; a sărit cu cuțitul la mine de două ori²⁵.

Obrajii palizi ai hangiului deveniră și mai palizi. Îl privi nerăbdător pe Isaac în lumina pâlpâindă a lumânării, iar chipu-i începu din nou a se înroși; vocea i se schimbă, precum și culoarea feței.

- Se pare că nu te-a nimerit în cele două dăți, spuse el.

- M-am ferit de cuțit când venea înspre mine, continuă Isaac, șoptind la fel de speriat. A nimerit patul de fiecare dată.

Hangiul intră de îndată cu lumânarea în odaia de dormit. În mai puțin de un minut, ieși din nou afară, pe coridor, izbucnind într-un mod violent.

- La dracu' cu dumneata și cu femeia ta cu cuțitul. Nu există nicio urmă, pe nicăieri²⁶, în așternuturi. Cum îndrăznești să intri în casa unui om și să îi sperii familia de moarte din cauza unui vis?

- Voi pleca din casa dumneata, spuse Isaac, abia vorbind. Mai bine afară, pe drum, în ploaie și în întuneric, pe drumul meu spre casă, decât înapoi în acea odaie, după tot ce am văzut acolo. Împrumutați-mi o lumânare ca să îmi strâng lucrurile și

"Pay!" cried the landlord, leading the way with his light sulkily into the bedroom. "You'll find your score on the slate when you go down stairs²⁷. I wouldn't have taken you in for all the money you've got about you if I'd known your dreaming, screeching ways beforehand. Look at the bed. Where's the cut of a knife in it? Look at the window – is the lock bursted? Look at the door (which I heard you fasten yourself) – is it broke²⁸ in? A murdering woman with a knife in my house! You ought to be ashamed of yourself!"

Isaac answered not a word. He huddled on his clothes, and then they went down stairs together.

"Nigh on twenty minutes past two!" said the landlord, as they passed the clock. "A nice time in the morning to frighten honest people out of their wits!"

Isaac paid his bill, and the landlord let him out at the front door, asking, with a grin of contempt, as he undid the strong fastenings, whether "the murdering woman got in that way."

They parted without a word on either side. The rain had ceased, but the night was dark, and the wind bleaker than ever.

spuneți-mi cât am de plătit.

- Să plătești! strigă hangiu, conducându-l ursuz, cu lumânarea în mână, către odaia de dormit. Vei găsi nota pe tăbliță când vei coborî²⁷. Nu te-aș fi găzduit, oricât de mulți bani ai fi avut la dumneata, dacă aș fi știut de dinainte despre visele și țipetele dumitale. Uită-te la pat. Unde e tăietura făcută de cuțit? Uită-te la fereastră, este încuietoarea spartă? Uită-te la ușă (te-am auzit când ai încuiat-o chiar dumneata), pare să fi intrat cineva cu forța²⁸? O femeie ucigașă, cu un cuțit, la mine în casă! Ar trebui să-ți fie rușine!

Isaac nu scoase un cuvânt. Își strânse hainele de-a valma, apoi coborâră amândoi.

- Două și douăzeci de minute aproape, spuse hangiu, în timp ce treceau pe lângă ceas. Un moment potrivit în noapte ca să sperii de moarte niște oameni nevinovați.

Isaac plăti nota, iar hangiu îl conduse către ușa din față, întrebându-l cu un rânet disprețuitor, în timp ce descuia lacătele zdravene, dacă „femeia ucigașă o fi luat-o în aceeași direcție.”

Se despărțiră fără să-și spună vreun cuvânt. Ploaia încetase, dar noapte era învăluită în întuneric, iar vântul mai

Little did the darkness, or the cold, or the uncertainty about the way home matter to Isaac. If he had been turned out into a wilderness in a thunder-storm, it would have been a relief after what he had suffered in the bedroom of the inn.

What was the fair woman with the knife? The creature of a dream, or that other creature from the unknown world called among men by the name of ghost? He could make nothing of the mystery—had made nothing of it, even when it was midday on Wednesday, and when he stood, at last, after many times missing his road, once more on the doorstep of home.

sumbru ca niciodată. Puțin îi păsa lui Isaac de întuneric, de frig sau de nesiguranța în ceea ce privește drumul către casă. Și dacă ar fi fost dat afară, în pustietate, în timpul unei furtuni cu tunete și fulgere, pentru el tot ar fi fost o ușurare după tot ceea ce îndurase în odaia de la han.

Ce era femeia blondă cu cuțitul? O creatură dintr-un vis sau celălalt tip de creatură din lumea necunoscută, numită de către oameni stafie? Nu putu desluși misterul, nici măcar miercuri, la prânz, când se afla, în cele din urmă, după ce greșise drumul de mai multe ori, încă o dată în pragul ușii casei sale.

CHAPTER III.

His mother came out eagerly to receive him. His face told her in a moment that something was wrong.

"I've lost the place; but that's my luck. I dreamed an ill dream last night, mother—or maybe I saw a ghost. Take it either way, it scared me out of my senses, and I'm not my own man again yet."

"Isaac, your face frightens me. Come in to the fire—come in, and tell mother all about it."

He was as anxious to tell as she was to hear; for it had been his hope, all the way home, that his mother, with her quicker capacity and superior knowledge, might be able to throw some light on the mystery which he could not clear up for himself. His memory of the dream was still mechanically vivid, though his thoughts were entirely confused by it.

His mother's face grew paler and paler as he went on. She never interrupted him by so much as a single word; but when he had done, she moved her chair close to his, put her arm round his neck, and said to him,

CAPITOLUL III.

Mama lui ieși nerăbdătoare ca să-l întâmpine. Chipul lui îi spuse într-o clipă că ceva mersese prost.

- Am pierdut slujba, dar ăsta e norocul meu. Am avut un coșmar azi-noapte, mamă, sau poate că am văzut o stafie. Oricum ai lua-o, m-a speriat de moarte și încă nu mi-am revenit.

- Isaac, chipul tău mă înspăimântă. Vino lângă foc, intră și povestește-i mamei tot ce ți s-a întâmplat.

Era pe atât de nerăbdător să îi povestească, pe cât era ea să asculte; căci tot drumul spre casă sperase ca mama lui, cu gândirea ei mai iute și cu cunoștințele ei superioare, să poată arunca un strop de lumină asupra misterului pe care el însuși nu îl putuse desluși. Amintirea lui legată de vis era încă vie din punct de vedere mecanic, deși gândurile îi erau tulburate cu totul.

Chipul mamei lui era din ce în ce mai palid pe măsură ce el continua. Nu îl întrerupse deloc, nici măcar cu un cuvânt. Însă, după ce termină, își mută scaunul lângă al lui, își petrecu mâna pe după gâtul lui și îi spuse:

"Isaac, you dreamed your ill dream on this Wednesday morning. What time was it when you saw the fair woman with the knife in her hand?"

Isaac reflected on what the landlord had said when they had passed by the clock on his leaving the inn; allowed as nearly as he could for the time that must have elapsed between the unlocking of his bedroom door and the paying of his bill just before going away, and answered,

"Somewhere about two o'clock in the morning."

His mother suddenly quitted her hold of his neck, and struck her hands together with a gesture of despair.

"This Wednesday is your birthday, Isaac, and two o'clock in the morning was the time when you were born."

Isaac's capacities were not quick enough to catch the infection of his mother's superstitious dread. He was amazed, and a little startled also, when she suddenly rose from her chair, opened her old writing-desk²⁹, took pen, ink and paper, and then said to him,

"Your memory is but a poor one, Isaac, and, now I'm an old woman, mine's not much better. I want all about this dream of yours to be as well known to both of us, years hence, as it is

- Isaac, ai avut coșmarul miercurea asta, de dimineață. Cât era ceasul când ai văzut femeia blondă cu cuțitul în mână?

Isaac se gândi la ce îi spusese hangiuul când trecuseră pe lângă ceas, la plecarea lui de la han; ținu cât de cât seama de timpul care trecuse de la descuierea ușii odăii sale până la plătirea notei chiar înainte de a pleca și răspunse:

- Era în jur de două dimineața.

Mama lui își luă brusc mâna de pe gâtul lui și bătu din palme în semn de disperare.

- Miercurea asta este ziua ta, Isaac, iar două dimineața este ora la care te-ai născut tu.

Gândirea lui Isaac nu era suficient de iute încât să simtă și el groaza amestecată cu superstiții a mamei lui. El rămase uimit și tresări un pic atunci când ea se ridică brusc de pe scaun, trase sertarul măsuței ei de scris²⁹ vechi, luă un stilou, cerneală și o foaie, iar apoi îi spuse:

- Memoria ta este una săracă, Isaac, iar acum că eu sunt o femeie bătrână, a mea lasă și mai mult de dorit. Vreau ca amândoi să ne amintim la fel de bine ca acum acest vis al tău,

now. Tell me over again all you told me a minute ago, when you spoke of what the woman with the knife looked like.”

Isaac obeyed, and marveled much as he saw his mother carefully set down on paper the very words that he was saying.

“Light gray eyes,” she wrote, as they came to the descriptive part, “with a droop in the left eyelid; flaxen hair, with a gold-yellow streak in it; white arms, with a down upon them; little lady’s hand, with a reddish look about the finger nails; clasp-knife³⁰ with a buck-horn handle, that seemed as good as new.” To these particulars Mrs. Scatchard added the year, month, day of the week, and time in the morning when the woman of the dream appeared to her son. She then locked up the paper carefully in her writing-desk.

Neither on that day nor on any day after could her son induce her to return to the matter of the dream. She obstinately kept her thoughts about it to herself, and even refused to refer again to the paper in her writing-desk. Ere³¹ long Isaac grew weary³² of attempting to make her break her resolute silence; and time, which sooner or later wears out all things, gradually

chiar și peste ani de aici înainte. Spune-mi din nou tot ce mi-ai povestit acum o clipă despre felul în care arăta femeia cu cuțitul.

Isaac ascultă și se minună și mai mult când o văzu pe mama lui cum așeza cu grijă pe foaie exact cuvintele pe care el i le spunea.

- Ochi de un cenușiu deschis, scria ea atunci când ajunseseră la descriere, iar pleoapa stângă picată; păr de un blond deschis, cu o nuanță galben-aurie în el; brațe albe, acoperite cu puf; mână de domnișoară, cu o nuanță roșiatică în jurul unghiilor; briceag³⁰ cu mâner din coarne de cerb, care părea ca și nou. Acestor detalii, doamna Scatchard adăugă anul, luna, ziua din săptămână și momentul din zi când femeia îi apărură în vis fiului ei. Apoi încuie cu grijă foaia în sertarul măsuței ei de scris.

Nici în acea zi, nici într-o alta nu reuși fiul ei să o convingă să mai vorbească despre vis. Păstra cu încăpățănare gândurile cu privire la acest subiect doar pentru ea, ba chiar refuza să aducă în discuție până și foaia din sertarul măsuței ei de scris. Nu trecu mult timp³¹, iar Isaac obosi³² să mai încerce să o facă să rupă tăcerea ei fermă; însă timpul, care mai devreme

wore out the impression produced on him by the dream. He began by thinking of it carelessly, and he ended by not thinking of it at all.

The result was the more easily brought about by the advent of some important changes for the better in his prospects which commenced not long after his terrible night's experience at the inn. He reaped at last the reward of his long and patient suffering under adversity by getting an excellent place, keeping it for seven years, and leaving it, on the death of his master, not only with an excellent character, but also with a comfortable annuity bequeathed to him as a reward for saving his mistress's life in a carriage accident. Thus it happened that Isaac Scatchard returned to his old mother, seven years after the time of the dream at the inn, with an annual sum of money at his disposal sufficient to keep them both in ease and independence for the rest of their lives.

The mother, whose health had been bad of late years, profited so much by the care bestowed on her and by freedom from money anxieties, that when Isaac's birthday came round she was able to sit up comfortably at table and dine with him.

sau mai târziu pune capăt tuturor lucrurilor, îi șterse încetul cu încetul amintirea legată de vis. Începu să se gândească la el cu nepăsare și sfârși prin a nu se mai gândi deloc.

Rezultatul fu cu atât mai ușor prilejuit de către apariția unor importante schimbări în bine în ceea ce privește viitorul lui, care începură la scurt timp după întâmplările din acea noapte înspăimântătoare petrecută la han. Primi și el, în cele din urmă, răsplata pentru lunga și răbdătoarea lui suferință din cauza nenorocului: o slujbă excelentă, pe care o păstră timp de șapte ani și la care renunță la moartea stăpânului său, dând dovadă nu numai de un caracter ireproșabil, ci și primind drept moștenire o rentă considerabilă, ca și recompensă în urma salvării vieții stăpânei sale într-un accident cu trăsura. Astfel, se întâmplă ca Isaac Scatchard să se întoarcă la bătrâna lui mamă, după șapte ani de la visul de la han, cu o sumă de bani de care dispunea anual și care era suficientă pentru a le asigura amândurora traiul și independența pentru tot restul vieții.

Mamei lui, a cărei sănătate fusese șubredă în ultimii ani, îi priise atât de mult atenția care îi era acordată și lipsa grijii pentru bani, încât atunci când avu loc ziua de naștere a lui Isaac, ea putu să stea liniștită în capul oaselor la masă și să

On that day, as the evening drew on, Mrs. Scatchard discovered that a bottle of tonic medicine which she was accustomed to take, and in which she had fancied that a dose or more was still left, happened to be empty. Isaac immediately volunteered to go to the chemist's and get it filled again. It was as rainy and bleak an autumn night as on the memorable past occasion when he lost his way and slept at the road-side inn.

On going into the chemist's shop he was passed hurriedly by a poorly-dressed woman coming out of it. The glimpse he had of her face struck him, and he looked back after her as she descended the door-steps.

"You're noticing that woman?" said the chemist's apprentice behind the counter. "It's my opinion there's something wrong with her. She's been asking for laudanum³³ to put to a bad tooth. Master's out for half an hour, and I told her I wasn't allowed to sell poison to strangers in his absence. She laughed in a queer way, and said she would come back in half an hour. If she expects master to serve her, I think she'll be disappointed. It's a case of suicide, sir, if ever there was one yet³⁴."

mânânce împreună cu el.

În acea azi, în timp ce se lăsa seară, doamna Scatchard descoperi că sticluța cu medicamentul tonic pe care obișnuia să îl ia, și în care își închipuise că mai rămăsese o doză sau chiar mai mult, se întâmpla să fie goală. Isaac se oferă imediat să se ducă la farmacie ca să o umple din nou. Era o noapte de toamnă ploioasă și mohorâtă, ca acea noapte de neuitat din trecut când se rătăcise și înnoptase la hanul de pe marginea drumului.

La intrarea în farmacie, trecu pe lângă el în mare grabă o femeie sărăcăcios îmbrăcată, care tocmai ieșea. Privirea fugară pe care o aruncă asupra chipului ei îl izbi și se uită în spate după ea, în timp ce aceasta trecea de pragul ușii.

- O vedeți pe femeia aceea? spuse ucenicul farmacistului din spatele tejghelei. Cred că ceva este în neregulă cu ea. A tot cerut laudanum³³ pentru un dinte care o doare. Stăpânul a plecat pentru o jumătate de oră și i-am spus că nu am voie să vând otravă străinilor cât timp nu e el. A râs într-un mod straniu și a spus că se va întoarce peste o jumătate de oră. Dacă se așteaptă ca stăpânul să o servească, cred că va fi dezamăgită. E un caz de sinucidere, domnule, din aceea clasică³⁴.

These words added immeasurably to the sudden interest in the woman which Isaac had felt at the first sight of her face. After he had got the medicine-bottle filled, he looked about anxiously for her as soon as he was out in the street. She was walking slowly up and down on the opposite side of the road. With his heart, very much to his own surprise, beating fast, Isaac crossed over and spoke to her.

He asked if she was in any distress. She pointed to her torn shawl, her scanty dress, her crushed, dirty bonnet; then moved under a lamp so as to let the light fall on her stern, pale, but still most beautiful face.

"I look like a comfortable, happy woman, don't I?" she said, with a bitter laugh.

She spoke with a purity of intonation which Isaac had never heard before from other than ladies' lips. Her slightest actions seemed to have the easy, negligent grace of a thoroughbred woman. Her skin, for all its poverty-stricken paleness, was as delicate as if her life had been passed in the enjoyment of every social comfort that wealth can purchase. Even her small, finely-shaped hands, gloveless as they were, had not lost their

Aceste cuvinte contribuira nemărginit la interesul neașteptat pentru femeia de care Isaac se îndrăgostise la prima vedere. După ce i se umpluse sticluța cu acel medicament, privi nerăbdător în jur după ea imediat ce ieși în stradă. Se plimba încet, de colo-colo, pe partea cealaltă a drumului. Cu inima, spre marea lui surprindere, bătându-i repede, Isaac trecu strada și îi vorbi.

O întreabă dacă o frământa ceva. Ea arată cu degetul înspre șalul ei sfâșiat, înspre rochia ei sărăcăcioasă și boneta ei strivită și murdară; apoi se mută sub un felinar pentru a lăsa lumina să cadă pe chipul ei aspru, palid, dar totodată cel mai frumos.

- Arăt ca o femeie liniștită și fericită, nu-i așa? spuse ea cu un râset amar.

Vorbea cu o intonație pură, pe care Isaac nu o mai auzise niciodată până atunci decât de pe buzele unei doamne. Gesturile ei cele mai mărunte păreau să aibă ușoara grație neglijentă a unei femei manierate. Pielea ei, în ciuda palorii pricinuite de sărăcie, era la fel de fină ca și când și-ar fi petrecut viața bucurându-se de orice confort social pe care bogăția îl poate obține. Chiar și mâinile ei mici, delicat conturate și fără

whiteness.

Little by little, in answer to his questions, the sad story of the woman came out. There is no need to relate it here; it is told over and over again in police reports and paragraphs about attempted suicides.

"My name is Rebecca Murdoch," said the woman, as she ended. "I have ninepence left, and I thought of spending it at the chemist's over the way in securing a passage to the other world. Whatever it is, it can't be worse to me than this, so why should I stop here?"

Besides the natural compassion and sadness moved in his heart by what he heard, Isaac felt within him some mysterious influence at work all the time the woman was speaking which utterly confused his ideas and almost deprived him of his powers of speech. All that he could say in answer to her last reckless words was that he would prevent her from attempting her own life, if he followed her about all night to do it. His rough, trembling earnestness seemed to impress her.

"I won't occasion you that trouble³⁵," she answered, when he repeated his threat. "You have given me a fancy for living by speaking kindly to me. No need for the mockery of

mănuși, așa cum erau ele, nu își pierduseră din albeață.

Încetul cu încetul, răspunzând întrebărilor lui, povestea tristă a femeii ieși la iveală. Nu este nevoie să fie istorisită aici; se regăsește tot timpul în rapoartele poliției și în știrile despre tentative de sinucidere.

- Numele meu este Rebecca Murdoch, adăugă femeia imediat după ce termină. Nu mai am decât câțiva bănuți și m-am gândit să îi cheltuiesc la farmacia de peste drum pentru a-mi asigura plecarea pe lumea cealaltă. Orice ar fi, nu-mi poate fi mai rău decât acum, prin urmare, de ce să mă opresc aici?

Pe lângă mila firească și tristețea care îi înduioșară inima în urma celor auzite, Isaac simți înăuntrul lui o influență misterioasă care îl cuprinse cât timp femeia vorbise, ceea ce îi tulbură gândurile peste măsură și aproape că îl lipsi de orice putere de a vorbi. Tot ceea ce putu să răspundă ca replică ultimelor ei cuvinte necugetate fu că o va împiedica să-și ia viața, chiar dacă avea să o urmărească toată noaptea. Seriozitatea lui gravă și cutremurătoare păru să o impresioneze.

- Nu o să-ți dau o asemenea bătaie de cap³⁵, răspunse ea atunci când el o amenință din nou. Mi-ai oferit poftă de viață prin faptul că mi-ai vorbit cu blândețe. Nu e nevoie de încercări

protestations and promises. You may believe me without them. Come to Fuller's Meadow³⁶ tomorrow at twelve, and you will find me alive, to answer for myself—No!—no money. My ninepence will do to get me as good a night's lodging as I want."

She nodded and left him. He made no attempt to follow—he felt no suspicion that she was deceiving him.

"It's strange, but I can't help believing her," he said to himself, and walked away, bewildered, toward home.

On entering the house, his mind was still so completely absorbed by its new subject of interest that he took no notice of what his mother was doing when he came in with the bottle of medicine. She had opened her old writing-desk in his absence, and was now reading a paper attentively that lay inside it. On every birthday of Isaac's since she had written down the particulars of his dream from his own lips, she had been accustomed to read that same paper, and ponder over it in private.

The next day he went to Fuller's Meadow.

He had done only right in believing her so implicitly. She was there, punctual to a minute, to answer for herself. The

zadarnice de proteste și promisiuni. Poți să mă crezi și fără ele. Vino mâine la ora douăsprezece la Fuller's Meadow³⁶ și mă vei găsi în viață, dând socoteală pentru mine. Nu! Fără bani. Cei câțiva bănuți ai mei îmi vor fi de ajuns ca să înnoptez oriunde vreau eu.

Ea îl salută dând din cap și plecă. El nu încercă să o urmeze; nu avea nici cea mai mică îndoială că l-ar fi păcălit.

- E ciudat, însă nu pot să nu o cred, își spuse el în sinea lui și plecă înapoi spre casă, tulburat.

Când păși în casă, mintea lui încă era absorbită cu totul de noul său subiect de interes, încât nici măcar nu observă ce făcea mama lui atunci când intră cu sticluța cu medicament. În absența lui, ea descuiase sertarul vechii ei măsuțe de scris, iar acum citea cu atenție o foaie care stătuse înăuntru. Se obișnuise ca la fiecare zi de naștere a lui Isaac, de când își notase detaliile legate de visul lui, spuse chiar de către el, să citească acea foaie și să mediteze asupra ei în taină.

A doua zi el merse la Fuller's Meadow.

Făcuse foarte bine în a o crede fără nicio reținere. Era acolo, punctuală până la minut, ca să dea socoteală pentru sine.

last-left faint defenses in Isaac's heart against the fascination which a word or look from her began inscrutably to exercise over him sank down and vanished before her forever on that memorable morning.

When a man previously insensible to the influence of women, forms an attachment in middle life, the instances are rare indeed, let the warning circumstances be what they may, in which he is found capable of freeing himself from the tyranny of the new ruling passion. The charm of being spoken to familiarly, fondly, and gratefully by a woman whose language and manners still retained enough of their early refinement to hint at the high social station that she had lost, would have been a dangerous luxury to a man of Isaac's rank at the age of twenty. But it was far more than that—it was certain ruin to him—now that his heart was opening unworthily³⁷ to a new influence at that middle time of life when strong feelings of all kinds, once implanted, strike root most stubbornly in a man's moral nature. A few more stolen interviews after that first morning in Fuller's Meadow completed his infatuation. In less than a month from the time when he first met her, Isaac Scatchard had consented to give

Ultimele mijloace de apărare vagi din inima lui Isaac, împotriva încântării pe care un cuvânt sau o privire de-a ei începu, într-un mod misterios, să i-o provoace, se prăpădiră și dispărură pentru totdeauna, în ceea ce o privește, în acea dimineață de neuitat.

Când un bărbat care mai înainte fusese nepăsător față de influența femeilor se îndrăgostește la vârsta mijlocie, șansele sunt rare, într-adevăr, indiferent de semnalele de avertizare, ca el să fie capabil să se elibereze de sub tirania noii pasiuni covârșitoare. Farmecul de a ți se vorbi într-un mod familiar, afectuos și cu recunoștință, de către o femeie al cărei limbaj și maniere încă mai păstrau îndeajuns din eleganța de odinioară pentru a sugera poziția socială înaltă pe care o pierduse, ar fi fost o desfătare periculoasă pentru un bărbat de rangul lui Isaac la vârsta de douăzeci de ani. Însă era mult mai mult de atât, avea să îl distrugă, cu siguranță, acum că inima lui se deschidea în mod nevrednic³⁷ în fața unei noi influențe, în acel moment de la jumătatea vieții când sentimentele puternice de toate felurile, odată sădite, se înrădăcinează cu încăpățănare în firea unui om. Alte câteva întâlniri smulse, după acea primă dimineață la Fuller's Meadow, îi desăvârșiră dragostea nebună. În mai puțin de o lună de când o întâlnise pentru prima oară, Isaac Scatchard

Rebecca Murdoch a new interest in existence, and a chance of recovering the character she had lost by promising to make her his wife.

She had taken possession, not of his passions only, but of his faculties as well. All the mind he had he put into her keeping. She directed him on every point—even instructing him how to break the news of his approaching marriage in the safest manner to his mother.

“If you tell her how you met me and who I am at first,” said the cunning woman, “she will move heaven and earth to prevent our marriage. Say I am the sister of one of your fellow-servants—ask her to see me before you go into any more particulars—and leave it to me to do the rest. I mean to make her love me next best to you, Isaac, before she knows any thing of who I really am.”

The motive of the deceit was sufficient to sanctify it to Isaac. The stratagem proposed relieved him of his one great anxiety, and quieted his uneasy conscience on the subject of his mother. Still, there was something wanting to perfect his happiness, something that he could not realize, something mysteriously untraceable, and yet something that perpetually

fusesse de acord să îi ofere Rebeccăi Murdoch un nou scop în viață și o șansă de a-și recăpăta caracterul pe care îl pierduse, prin promisiunea de a o lua de nevastă.

Pusesse stăpânire nu numai pe sentimentele lui, ci și pe mintea sa. Toate gândurile pe care el le avea se îndreptau către a nu o pierde. Îl dirija în orice lucru, ba chiar îl învăța cum să îi dea mamei lui vestea căsătoriei lor care se apropia, în cel prudent mod.

- Dacă îi vei spune de la început cum m-ai întâlnit și cine sunt, spuse femeia vicleană, ea va muta munții din loc ca să împiedice căsătoria noastră. Spune-i că sunt sora unuia dintre confrății tăi slujitori, roag-o să mă vadă înainte de a-i da mai multe amănunte și lasă restul în grija mea. Vreau să o fac să mă iubească la fel de mult ca pe tine, Isaac, înainte de a ști cine sunt cu adevărat.

Motivul înșelăciunii fu suficient pentru ca acest lucru să devină sfânt pentru Isaac. Șiretlicul propus îl eliberă de cea mai mare dintre temerile sale și îi potoli conștiința tulbure cu privire la mama lui. Cu toate acestea, lipsea ceva care să-i întregască fericirea, ceva de care nu-și putea da seama, ceva care, în mod misterios, era imposibil de găsit, dar care, totuși, își făcea

made itself felt; not when he was absent from Rebecca Murdoch, but, strange to say, when he was actually in her presence! She was kindness itself with him. She never made him feel his inferior capacities and inferior manners. She showed the sweetest anxiety to please him in the smallest trifles; but, in spite of all these attractions, he never could feel quite at his ease with her. At their first meeting, there had mingled with his admiration, when he looked in her face, a faint, involuntary feeling of doubt whether that face was entirely strange to him. No after familiarity had the slightest effect on this inexplicable, wearisome uncertainty.

Concealing the truth as he had been directed, he announced his marriage engagement precipitately and confusedly to his mother on the day when he contracted it. Poor Mrs. Scatchard showed her perfect confidence in her son by flinging her arms round his neck, and giving him joy of having found at last, in the sister of one of his fellow-servants, a woman to comfort and care for him after his mother was gone. She was all eagerness to see the woman of her son's choice, and the next day was fixed for the introduction.

neconținut simțită prezența; nu atunci când nu era lângă Rebecca Murdoch, ci, oricât de ciudat ar părea, când se afla chiar în prezența ei! Era bunătatea întruchipată față de el. Nu îl făcea niciodată să simtă inferioritatea capacităților sale intelectuale sau a manierelor. Arăta cea mai mare dorință în a-i îndeplini cele mai mici mofturi; însă, în ciuda tuturor acestor atracții, el nu putu niciodată să se simtă cu adevărat în largul lui alături de ea. La prima lor întâlnire, atunci când îi privise chipul, admirația lui se amestecase cu un vag sentiment involuntar de îndoială dacă acel chip îi era cu totul străin. Cunoașterea profundă de după nu avu nici cel mai mic efect asupra acestei nesiguranțe de neplicat și greu de suportat.

Ascunzând adevărul după cum i se poruncise, o anunță pe a sa mamă de logodnă, confuz și fără să se gândească, chiar în ziua în care se întâmplă. Biata doamnă Scatchard își arată deplina încredere în fiul ei, aruncându-și brațele în jurul gâtului lui și arătându-se bucuroasă că a găsit în cele din urmă, în sora unuia dintre confrății săi slujitori, o femeie care să-l aline și care să aibă grijă de el după ce mama lui avea să nu mai fie. Era toată plină de nerăbdare să o vadă pe aleasa fiului ei, așa că a doua zi fu stabilită pentru prezentări.

It was a bright sunny morning, and the little cottage parlor was full of light as Mrs. Scatchard, happy and expectant, dressed for the occasion in her Sunday gown, sat waiting for her son and her future daughter-in-law.

Punctual to the appointed time, Isaac hurriedly and nervously led his promised wife into the room. His mother rose to receive her—advanced a few steps, smiling—looked Rebecca full in the eyes, and suddenly stopped. Her face, which had been flushed the moment before, turned white in an instant; her eyes lost their expression of softness and kindness, and assumed a blank look of terror; her outstretched hands fell to her sides, and she staggered back a few steps with a low cry to her son.

“Isaac,” she whispered, clutching him fast by the arm when he asked alarmedly if she was taken ill, “Isaac, does that woman’s face remind you of nothing?”

Before he could answer—before he could look round to where Rebecca stood, astonished and angered by her reception, at the lower end of the room, his mother pointed impatiently to her writing-desk, and gave him the key.

Era o dimineață însorită și senină, iar salonașul căsuței era cufundat în lumină, în timp ce doamna Scatchard, veselă și răbdătoare, îmbrăcată pentru ocazie în rochia ei de duminică, ședea așteptându-și fiul și viitoarea noră.

Punctual în ceea ce privește ora stabilită, Isaac își conduse făgăduita soție în odaie, în mare grabă și agitat. Mama lui se ridică pentru a o primi, înaintă câțiva pași, zâmbind, o privi pe Rebecca în adâncul ochilor și se opri brusc. Chipul ei, care fusese îmbujorat cu o clipă înainte, deveni alb într-o secundă; ochii-i își pierdură expresia de blândete și bunătate și căpătară o privire goală, îngrozită; mâinile ei întinse căzură pe lângă corp, apoi se clătină, făcând câțiva pași înapoi, și scoase un icnit slab către fiul ei.

- Isaac, îi șopti ea, apucându-l strâns de braț atunci când el o întreba speriat dacă se simțea bine. Isaac, își aduce aminte de ceva chipul acelei femei?

Înainte de apuca să răspundă, înainte de a putea privi în jur după Rebecca, care stătea, uimită și furioasă din cauza primirii, în capătul cel mai îndepărtat al odăii, mama lui arăta nerăbdătoare cu degetul înspre masa ei de scris și îi dădu cheia.

"Open it," she said, in a quick, breathless whisper.

"What does this mean? Why am I treated as if I had no business here? Does your mother want to insult me?" asked Rebecca, angrily.

"Open it, and give me the paper in the left-hand drawer. Quick! quick, for Heaven's sake!" said Mrs. Scatchard, shrinking farther back in terror.

Isaac gave her the paper. She looked it over eagerly for a moment, then followed Rebecca, who was now turning away haughtily to leave the room, and caught her by the shoulder – abruptly raised the long, loose sleeve of her gown, and glanced at her hand and arm. Something like fear began to steal over the angry expression of Rebecca's face as she shook herself free from the old woman's grasp.

"Mad!" she said to herself; "and Isaac never told me." With these few words she left the room.

Isaac was hastening after her when his mother turned and stopped his farther progress³⁸. It wrung his heart to see the misery and terror in her face as she looked at him.

"Light gray eyes," she said, in low, mournful, awestruck tones, pointing toward the open door; "a droop in the left

- Deschide-o, spuse ea, șoptind rapid și fără suflare.

- Ce înseamnă asta? De ce sunt tratată ca și cum nu aș avea ce căuta aici? Mama ta vrea să mă jignească? întrebă Rebecca mânioasă.

- Deschide și dă-mi foaia din sertarul din partea stângă. Repede! Repede, pentru numele lui Dumnezeu! spuse doamna Scatchard, pășind înapoi și mai mult din cauza groazei.

Isaac îi înmână foaia. O cercetă cu nerăbdare pentru o clipă, apoi o studie pe Rebecca, care acum se întorcea disprețuitoare ca să părăsească odaia, o prinse de umăr, ridică pe neașteptate mâneca largă și lungă a rochiei ei și aruncă o privire asupra mâinii și brațului. Ceva asemănător cu frica începu să cuprindă expresia furioasă a chipului Rebeccai, în timp ce aceasta încerca să scape din strânsoarea bătrânii femei.

- E nebună, își zise în sine ea. Iar Isaac nu mi-a spus niciodată. Cu aceste cuvinte, ea părăsi odaia.

Isaac se grăbi să meargă după ea, când mama lui se întoarse și îl opri din a înainta³⁸. Inima îi fu frântă când văzu durerea și groaza de pe chipul cu care îl privea.

- Ochi de un cenușiu deschis, spuse ea pe un ton jos, cuprins de jale și de teamă și arătând cu degetul înspre ușa

eyelid; flaxen hair, with a gold-yellow streak in it; white arms, with a down upon them; little lady's hand, with a reddish look under the finger nails—*The Dream-Woman*, Isaac, the Dream-Woman!"

That faint cleaving doubt which he had never been able to shake off in Rebecca Murdoch's presence was fatally set at rest forever. He *had* seen her face, then, before—seven years before, on his birthday, in the bedroom of the lonely inn.

"Be warned!³⁹ oh, my son, be warned! Isaac, Isaac, let her go, and do you stop with me!"

Something darkened the parlor window as those words were said. A sudden chill ran through him, and he glanced sidelong at the shadow. Rebecca Murdoch had come back. She was peering in curiously at them over the low window-blind.

"I have promised to marry, mother," he said, "and marry I must⁴⁰."

The tears came into his eyes as he spoke and dimmed his sight, but he could just discern the fatal face outside moving away again from the window.

His mother's head sank lower.

deschisă; pleoapa stângă picată; păr de un blond deschis, cu o nuanță galben-aurie în el; brațe albe, acoperite cu puf; mână de domnișoară, cu o nuanță roșiatică sub unghii. *Femeia din vis*, Isaac, Femeia din vis!

Vaga îndoială sfâșietoare de care nu se putuse niciodată descotorosi în prezența Rebecăi Murdoch fu, în mod fatal, înlăturată pentru totdeauna. Deci *văzuse* chipul ei înainte, în urmă cu șapte ani, de ziua lui, în odaia de la hanul părăsit.

- Te previn!³⁹ O, fiul meu, te previn! Isaac, Isaac, las-o să plece și cruță-mi suferința.

Ceva umbri fereastra salonașului în timp ce aceste cuvinte fură rostite. Un fior rece îi trecu brusc prin tot corpul, apoi el aruncă o privire piezișă către umbră. Rebecca Murdoch se întorsese. Se uita curioasă la ei, dincolo de oblonul jos al ferestrei.

- I-am promis că ne vom căsători, mamă, spuse el, și trebuie s-o fac⁴⁰.

Lacrimile îi veniră în ochi în timp ce vorbea și îi încețoșară vederea, însă acesta putu, totuși, distinge cum chipul fatal de afară se îndepărta din nou de fereastră.

Capul mamei lui se lăsă în jos.

"Are you faint?" he whispered.

"Broken-hearted, Isaac."

He stooped down and kissed her. The shadow, as he did so, returned to the window, and the fatal face peered in curiously once more.

- Ai amețit? șopti el.

- Am inima frântă, Isaac.

Acesta se aplecă și o sărută. Umbra, în timp ce făcu acest lucru, se întoarse la fereastră, iar chipul fatal privi curios înăuntru încă o dată.

CHAPTER IV.

THREE weeks after that day Isaac and Rebecca were man and wife. All that was hopelessly dogged and stubborn in the man's moral nature seemed to have closed round his fatal passion, and to have fixed it unassailably in his heart.

After that first interview in the cottage parlor no consideration would induce Mrs. Scatchard to see her son's wife again, or even to talk of her when Isaac tried hard to plead her cause after their marriage.

This course of conduct was not in any degree occasioned by a discovery of the degradation in which Rebecca had lived. There was no question of that between mother and son. There was no question of any thing but the fearfully-exact resemblance between the living, breathing woman, and the spectre-woman of Isaac's dream.

Rebecca, on her side, neither felt nor expressed the slightest sorrow at the estrangement between herself and her mother-in-law. Isaac, for the sake of peace, had never contradicted her first idea that age and long illness had affected Mrs. Scatchard's mind. He even allowed his wife to upbraid

CAPITOLUL IV.

TREI săptămâni mai târziu, Isaac și Rebecca erau soț și soție. Tot ceea ce ținea de dârzenia și de încăpățânarea fără de nădejde din firea acestui om părea să se fi ascuns în pasiunea lui fatală și să o fi întipărit de-a binelea în inima lui.

După acea primă întâlnire în salonașul căsuței, doamna Scatchard nu mai putu fi convinsă sub nicio formă să o vadă pe soția fiului ei din nou sau chiar să vorbească despre ea atunci când Isaac încerca din greu să îi ia apărarea, după căsătoria lor.

Acest comportament nu se datora, în niciun caz, vreunei descoperiri în legătură cu viața josnică pe care o dusesse Rebecca. Nici pomeneală de acest lucru între mamă și fiu. Nu se punea decât problema asemănării îngrozitor de perfecte dintre femeia în viață, care respira, și femeia-nălucă din visul lui Isaac.

Rebecca, pe de altă parte, nici nu simțea, nici nu trăda cea mai mică supărare cu privire la înstrăinarea dintre ea însăși și soacra ei. Isaac, de dragul liniștii, nu contrazisese niciodată cea dintâi părere a ei cum că vârsta și boala îndelungată îi afectaseră doamnei Scatchard judecata. Ba chiar îi permise

him for not having confessed this to her at the time of their marriage engagement, rather than risk any thing by hinting at the truth. The sacrifice of his integrity before his one all-mastering delusion seemed but a small thing, and cost his conscience but little after the sacrifices he had already made.

The time of waking from this delusion—the cruel and the rueful time—was not far off. After some quiet months of married life, as the summer was ending, and the year was getting on toward the month of his birthday, Isaac found his wife altering toward him. She grew sullen and contemptuous; she formed acquaintances of the most dangerous kind in defiance of his objections, his entreaties, and his commands; and, worst of all, she learned, ere long, after every fresh difference with her husband, to seek the deadly self-oblivion of drink. Little by little, after the first miserable discovery that his wife was keeping company with drunkards, the shocking certainty forced itself on Isaac that she had grown to be a drunkard herself.

He had been in a sadly desponding state for some time before the occurrence of these domestic calamities. His

nevastei lui să-l ocărăscă pentru faptul că nu îi mărturisise acest lucru la momentul logodnei lor, riscând mai degrabă totul prin a lăsa să se înțeleagă adevărul. Sacrificarea onestității în fața singurei lui amăgiri covârșitoare părea un lucru mărunț și îi afecta conștiința foarte puțin după toate sacrificiile pe care le făcuse.

Momentul când avea să se trezească din această amăgire, acel moment crunt și jalnic, nu era departe. După câteva luni liniștite de căsnicie, pe când vara se sfârșea, iar anul se îndrepta către luna în care el se născuse, Isaac observă cum soția lui se schimba față de el. Deveni ursuză și sfidătoare; își făcu cele mai periculoase cunoștințe, în ciuda împotrivirii, a rugăminților și a poruncilor lui; și, mai rău de atât, în scurtă vreme se învăță ca după fiecare nouă ceartă cu bărbatul ei să caute să uite complet de sine prin băutură. Încetul cu încetul, după întâia descoperire nefericită cum că nevasta lui se întovărășise cu bețivii, siguranța paralizantă îl determină pe Isaac să creadă că și ea devenise la rândul ei o bețivă.

Intrase într-o stare jalnică de disperare cu ceva timp înaintea întâmplării acestor nenorociri conjugale. Sănătatea

mother's health, as he could but too plainly discern every time he went to see her at the cottage, was failing fast, and he upbraided himself in secret as the cause of the bodily and mental suffering she endured. When to his remorse on his mother's account was added the shame and misery occasioned by the discovery of his wife's degradation, he sank under the double trial—his face began to alter fast, and he looked what he was, a spirit-broken man.

His mother, still struggling bravely against the illness that was hurrying her to the grave, was the first to notice the sad alteration in him, and the first to hear of his last worst trouble with his wife. She could only weep bitterly on the day when he made his humiliating confession, but on the next occasion when he went to see her she had taken a resolution in reference to his domestic afflictions which astonished and even alarmed him. He found her dressed to go out, and on asking the reason received this answer:

"I am not long for this world, Isaac," she said, "and I shall not feel easy on my death-bed unless I have done my best to the last to make my son happy. I mean to put my own fears and my own feelings out of the question, and to go with you to

mamei lui, după cum putea vedea în mod limpede de fiecare dată când mergea la căsuță ca să o vadă, se prăpădea iute, iar el se învinovăța în secret pentru suferința fizică și psihică pe care ea o îndura. Atunci când la remușcarea față de mama lui se adăugă rușinea și durerea provocate de descoperirea decăderii nevastei sale, acesta fu cuprins de două chinuri—chipul lui începu să îmbătrânească rapid și arăta drept ceea ce era, un om copleșit de necazuri.

Mama lui, încă luptându-se vitejește cu boala care o îndrepta iute către mormânt, fu prima care observă trista lui schimbare și prima care auzi despre ultimul și cel mai mare necaz al lui cu nevasta. Nu putu decât să plângă cu amărăciune în ziua în care el îi făcu mărturisirea umilitoare, însă următoarea dată când se duse să o vadă, ea luase o hotărâre cu privire la năpasta abătută asupra casei lui, lucru care îl miră, ba chiar îl neliniști. O găsi îmbrăcată ca de plecare, iar atunci când o întrebă motivul, primi acest răspuns:

- Nu mai am mult de trăit, Isaac, spuse ea, și n-am să am liniște pe patul de moarte dacă nu o să fac tot ce pot, până la ultima suflare, ca fiul meu să fie fericit. Vreau să las deoparte temerile și propriile mele sentimente, să te însoțesc la nevasta ta

your wife, and try what I can do to reclaim her. Give me your arm, Isaac, and let me do the last thing I can in this world to help my son before it is too late."

He could not disobey her, and they walked together slowly toward his miserable home.

It was only one o'clock in the afternoon when they reached the cottage where he lived. It was their dinner-hour, and Rebecca was in the kitchen. He was thus able to take his mother quietly into the parlor, and then prepare his wife for the interview. She had fortunately drunk but little at that early hour, and she was less sullen and capricious than usual.

He returned to his mother with his mind tolerably at ease. His wife soon followed him into the parlor, and the meeting between her and Mrs. Scatchard passed off better than he had ventured to anticipate, though he observed with secret apprehension that his mother, resolutely as she controlled herself in other respects, could not look his wife in the face when she spoke to her. It was a relief to him, therefore, when Rebecca began to lay the cloth.

și să fac tot ce pot ca să o recâștig. Dă-mi brațul, Isaac, și lasă-mă să fac ultimul lucru pe care îl mai pot face pe acest pământ pentru a-mi ajuta fiul, înainte de a nu fi prea târziu.

Nu putu să nu-i dea ascultare și plecară încet, împreună, către nefericita lui casă.

Se făcu abia ora unu după-amiaza atunci când ajunseră la căsuța unde acesta locuia. Era ora prânzului pentru ei, iar Rebecca se afla în bucătărie. Așadar, acesta putu să o conducă pe mama lui în liniște în salonaș, iar apoi să-și pregătească nevasta pentru întâlnire. Din fericire, aceasta nu băuse aproape deloc până la acea oră devreme și era mai puțin ursuză și mofturoasă decât de obicei.

Se întoarse la mama lui destul de liniștit. Nevasta îl urmă curând în salonaș, iar întâlnirea dintre aceasta și doamna Scatchard se desfășură mai bine decât îndrăznise el să prevadă, cu toate că observă, cu o teamă ascunsă, că mama lui, deși se controla cu dârzenie în alte privințe, nu putea să îi privească nevasta în ochi atunci când vorbea cu ea. Prin urmare, fu o ușurare pentru el atunci când Rebecca începu să aștearnă fața de masă.

She laid the cloth, brought in the bread-tray, and cut a slice from the loaf for her husband, then returned to the kitchen. At that moment, Isaac, still anxiously watching his mother, was startled by seeing the same ghastly change pass over her face which had altered it so awfully on the morning when Rebecca and she first met. Before he could say a word, she whispered, with a look of horror,

“Take me back—home, home again, Isaac. Come with me, and never go back again.”

He was afraid to ask for an explanation; he could only sign to her to be silent, and help her quickly to the door. As they passed the bread-tray on the table she stopped and pointed to it.

“Did you see what your wife cut your bread with?” she asked, in a low whisper.

“No, mother—I was not noticing—what was it?”

“Look!”

He did look. A new clasp-knife, with a buck-horn handle, lay with the loaf in the bread-tray. He stretched out his hand shudderingly to possess himself of it; but, at the same time, there was a noise in the kitchen, and his mother caught at

Aceasta întinse fața de masă, aduse coșul cu pâine și tăie o felie pentru bărbatul ei, apoi se întoarse în bucătărie. În acel moment, Isaac, încă privindu-și mama îngrijorat, tresări la vederea aceleiași schimbări înfiorătoare care îi apăruse pe chip și care o transformase teribil în dimineața în care ea și Rebecca se văzuseră pentru prima oară. Înainte ca el să poată rosti un cuvânt, ea îi șopti cu o privire îngrozită:

- Du-mă înapoi acasă, acasă, Isaac. Vino cu mine și nu te mai întoarce niciodată.

Îi era teamă să ceară o explicație; nu putu decât să-i facă semn să tacă și să o conducă numaidecât către ușă. Pe când treceau pe lângă coșul cu pâine de pe masă, ea se opri și arătă cu degetul înspre el.

- Ai văzut cu ce ți-a tăiat nevasta ta pâine? întrebă ea, în șoptă.

- Nu, mamă, n-am băgat de seamă. Cu ce?

- Privește!

Privi. Un briceag nou, cu mâner din coarne de cerb, ședea lângă pâinea din coș. Îtinse mâna tremurândă ca să îl ia, dar în același moment se auzi un zgomot în bucătărie, iar mama lui îl apucă de braț.

his arm.

"The knife of the dream! Isaac, I'm faint with fear. Take me away before she comes back."

He was hardly able to support her. The visible, tangible reality of the knife struck him with a panic, and utterly destroyed any faint doubts that he might have entertained up to this time in relation to the mysterious dream-warning of nearly eight years before. By a last desperate effort, he summoned self-possession enough to help his mother out of the house—so quietly that the "Dream-woman" (he thought of her by that name now) did not hear them departing from the kitchen.

"Don't go back, Isaac—don't go back!" implored Mrs. Scatchard, as he turned to go away, after seeing her safely seated again in her own room.

"I must get the knife," he answered, under his breath. His mother tried to stop him again, but he hurried out without another word.

On his return he found that his wife had discovered their secret departure from the house. She had been drinking, and was in a fury of passion. The dinner in the kitchen was

- Cuțitul din vis! Isaac, sunt copleșită de frică. Du-mă de aici înainte ca ea să se întoarcă.

Abia dacă putu să o sprijine. Realitatea vădită și clară a cuțitului îl îngrozi și îi îndepărtă complet orice mică îndoială pe care ar fi putut să o aibă până atunci în legătură cu misterioasa avertizare, sub forma unui vis, din urmă cu aproape opt ani. Cu un ultim efort disperat, încercă să găsească suficientă stăpânire de sine, încât să o scoată pe mama lui afară din casă într-o asemenea liniște, că „Femeia din vis” (acum se gândea la ea sub acest nume) nici nu îi auzi din bucătărie plecând.

- Nu te întoarce, Isaac, nu te întoarce! îl rugă doamna Scatchard stăruitor, în timp ce el se întoarce ca să plece, după ce o văzu din nou așezată și în siguranță în odaia ei.

- Trebuie să iau cuțitul, îi răspunse el în șoaptă. Mama lui încercă din nou să îl oprească, dar el ieși afară în grabă, fără să mai scoată vreun cuvânt.

La întoarcere, descoperi că nevasta lui își dăduse seama de plecarea lor în taină. Băuse și se afla într-un acces de furie. Mâncarea din bucătărie era azvârlită în vatră; fața de masă era

flung under the grate; the cloth was off the parlor table. Where was the knife?

Unwisely, he asked for it. She was only too glad of the opportunity of irritating him which the request afforded her. "He wanted the knife, did he? Could he give her a reason why? No! Then he should not have it—not if he went down on his knees to ask for it." Farther recriminations elicited the fact that she had bought it a bargain, and that she considered it her own especial property. Isaac saw the uselessness of attempting to get the knife by fair means, and determined to search for it, later in the day, in secret. The search was unsuccessful. Night came on, and he left the house to walk about the streets. He was afraid now to sleep in the same room with her.

Three weeks passed. Still sullenly enraged with him, she would not give up the knife; and still that fear of sleeping in the same room with her possessed him. He walked about at night, or dozed in the parlor, or sat watching by his mother's bedside. Before the expiration of the first week in the new month his mother died. It wanted then but ten days of her son's birthday. She had longed to live till that anniversary. Isaac was present at her death, and her last words in this world were addressed to

luată de pe masa din salonaș. Unde era cuțitul?

În mod nechipzuit, acesta i-l ceru. Ea fu mai mult decât încântată de șansa de a-l necăji, șansă pe care rugămintea lui i-o prilejuise. „Voia cuțitul, nu-i așa? Putea să îi spună și de ce? Nu! Atunci, nu avea să-l primească, nici măcar dacă se așeza în genunchi ca să i-l ceară.” Acuzațiile care urmau reușiră să smulgă de la ea faptul că aceasta se târguise pentru el și că îl considera propriul ei bun aparte. Isaac văzu că era zadarnic să încerce să primească cuțitul pe cale cinstită și se hotărî să îl caute mai târziu, în acea zi, în taină. Căutarea nu izbuti. Se făcu noapte, iar el plecă de acasă ca să se plimbe pe străzi. Acum îi era frică să doarmă în aceeași odaie cu ea.

Trecură trei săptămâni. Încă furioasă și ursuză față de el, aceasta nu renunță la cuțit, iar pe el, frica de a dormi în aceeași odaie cu ea încă nu îl lăsa în pace. Se plimba noaptea sau moțăia în salonaș sau stătea de veghe lângă patul mamei lui. Înainte de sfârșitul primei săptămâni din noua lună, mama lui muri. Mai erau, pe atunci, încă zece zile până la ziua de naștere a fiului ei. Tânjise să trăiască până la acea aniversare. Isaac fu lângă ea atunci când muri, iar ultimele ei cuvinte pe această lume îi fură

him:

“Don’t go back, my son, don’t go back!”

He was obliged to go back, if it were only to watch his wife. Exasperated to the last degree by his distrust of her, she had revengefully sought to add a sting to his grief, during the last days of his mother’s illness, by declaring that she would assert her right to attend the funeral. In spite of all that he could do or say, she held with wicked pertinacity to her word, and on the day appointed for the burial forced herself—inflamed and shameless with drink—into her husband’s presence, and declared that she would walk in the funeral procession to his mother’s grave.

This last worst outrage, accompanied by all that was most insulting in word and look, maddened him for the moment. He struck her.

The instant the blow was dealt he repented it. She crouched down, silent, in a corner of the room, and eyed him steadily; it was a look that cooled his hot blood and made him tremble. But there was no time now to think of a means of making atonement. Nothing remained but to risk the worst till

adresate lui:

- Nu te întoarce, fiule, nu te întoarce!

Era obligat să se întoarcă, chiar și numai pentru a-și urmări nevasta. Enervată peste măsură de neîncrederea lui în ceea ce o privea, aceasta încercase, din răzbunare, să îi provoace o durere și mai mare în ultimele zile de boală ale mamei lui, mărturisindu-i că avea pretenția să meargă la înmormântare. În ciuda a tot ceea ce putu el să facă sau să zică, aceasta ținu cu o încăpățănare cruntă de cuvântul ei, iar în ziua stabilită pentru înmormântare, cu gâtul arzându-i fără pic de rușine de la băutură, se impuse în fața bărbatului ei și îl anunță că avea să facă parte din cortegiul funerar ce urma să o conducă pe mama lui către mormânt.

Această ultimă și cea mai gravă jignire, însoțită de tot ceea ce era cu adevărat o insultă din punct de vedere al exprimării și al expresiei, îl înnebuniră pe moment. O lovi.

În clipa în care făcu acest lucru, îi și păru rău. Ea se ghemui, în liniște, într-un colț al odăii și îl privi fără ezitare; era o privire care îi îngheță sângele fierbinte și îl făcu să tremure. Dar nu era atunci momentul să-și îndrepte greșeala în vreun fel. Nu rămase altceva decât să riște ce era mai rău până când avea

the funeral was over. There was but one way of making sure of her. He locked her into her bedroom.

When he came back some hours after, he found her sitting, very much altered in look and bearing, by the bedside, with a bundle on her lap. She rose, and faced him quietly, and spoke with a strange stillness in her voice, a strange repose in her eyes, a strange composure in her manner.

"No man has ever struck me twice," she said, "and my husband shall have no second opportunity. Set the door open and let me go. From this day forth we see each other no more."

Before he could answer she passed him and left the room. He saw her walk away up the street.

Would she return?

All that night he watched and waited, but no footstep came near the house. The next night, overpowered by fatigue, he lay down in bed in his clothes, with the door locked, the key on the table, and the candle burning. His slumber was not disturbed. The third night, the fourth, the fifth, the sixth passed, and nothing happened. He lay down on the seventh, still in his clothes, still with the door locked, the key on the table, and the candle burning, but easier in his mind.

să se termine înmormântarea. Nu putu să se asigure decât cumva anume. O încuiie în odaia ei de dormit.

Când se întoarse acasă la câteva ore, o găsi șezând lângă pat, cu înfățișarea și cu comportamentul de-a dreptul schimbate și cu un pachet în poală. Se ridică și îl privi drept în față, tăcută, vorbindu-i cu o voce liniștită și neobișnuită, cu o privire calmă și stranie și cu o ciudată atitudine pașnică.

- Nu m-a lovit niciodată un bărbat de două ori, spuse ea, iar bărbatul meu nu va avea o a doua șansă. Descuie ușa și lasă-mă să plec. De azi înainte, nu ne vom mai vedea.

Înainte să poată răspunde, ea trecu pe lângă el și ieși din odaie. O văzu pe stradă cum se îndepărta.

Oare avea să se întoarcă?

Toată noaptea aceea el stătu de veghe și așteptă, dar nu văzu nicio urmă de picior pe lângă casă. Următoarea noapte, copleșit de oboseală, se întinse în pat îmbrăcat, cu ușa încuiată, cu cheia pe masă și cu lumânarea arzând. Somnul nu îi fu întrerupt. Trecură și a treia, și a patra, și a cincea, și a șasea noapte și nu se întâmplă nimic. În a șaptea noapte, se întinse în pat tot îmbrăcat, tot cu ușa încuiată, cu cheia pe masă și cu lumânarea arzând, dar mai liniștit.

Easier in his mind, and in perfect health of body when he fell off to sleep. But his rest was disturbed. He woke twice without any sensation of uneasiness. But the third time it was that never-to-be-forgotten shivering of the night at the lonely inn, that dreadful sinking pain at the heart, which once more aroused him in an instant.

His eyes opened toward the left-hand side of the bed, and there stood –

The Dream-Woman again? No! His wife; the living reality, with the dream-spectre's face, in the dream-spectre's attitude; the fair arm up, the knife clasped in the delicate white hand.

He sprang upon her almost at the instant of seeing her, and yet not quickly enough to prevent her from hiding the knife. Without a word from him – without a cry from her – he pinioned her in a chair. With one hand he felt up her sleeve, and there, where the Dream-Woman had hidden the knife, his wife had hidden it – the knife with the buck-horn handle, that looked like new.

In the despair of that fearful moment his brain was steady, his heart was calm. He looked at her fixedly with the

Era mai liniștit și într-o condiție fizică perfectă atunci când adormi. Cu toate acestea, somnul îi fu tulburat. Se trezi de două ori, fără să aibă vreun sentiment de neliniște. Însă a treia oară, îl trecu acel fior de neuitat din noaptea petrecută la hanul părăsit, acea durere cumplită și apăsătoare în inimă care îl deșteptă și de această dată numaidecât.

Deschise ochii către partea stângă a patului, iar acolo stătea în picioare...

Femeia din vis din nou? Nu! Nevasta lui, în persoană, cu un chip și cu o atitudine ca cele ale nălucii din vis; brațul ei alb era ridicat, iar în mâna albă și firavă strângea cuțitul.

Se năpusti asupra ei aproape în clipa în care o văzu, însă nu îndeajuns de repede încât să o împiedice să ascundă cuțitul. Fără ca el să scoată vreo vorbă sau ea vreun strigăt, acesta o ținui într-un scaun. Cu una dintre mâini îi pipăi mâneca de sus până jos, iar acolo unde Femeia din vis ascunsese cuțitul, îl ascunsese și nevasta lui; cuțitul cu mâner din coarne de cerb, care arăta ca nou.

În acel moment de disperare și de groază, creierul lui se odihnea, iar inima îi bătea normal. Cu cuțitul într-o mână, o

knife in his hand, and said these last words:

"You told me we should see each other no more, and you have come back. It is my turn now to go, and to go forever. I say that we shall see each other no more, and *my* word shall not be broken."

He left her, and set forth into the night. There was a bleak wind abroad, and the smell of recent rain was in the air. The distant church-clocks chimed the quarter as he walked rapidly beyond the last houses in the suburb. He asked the first policeman he met what hour that was of which the quarter past had just struck.

The man referred sleepily to his watch, and answered, "Two o'clock." Two in the morning. What day of the month was this day that had just begun? He reckoned it up from the date of his mother's funeral. The fatal parallel was complete: it was his birthday!

Had he escaped the mortal peril which his dream foretold? or had he only received a second warning?

As that ominous doubt forced itself on his mind, he stopped, reflected, and turned back again toward the city. He was still resolute to hold to his word, and never to let her see

privi țință și îi spuse aceste ultime cuvinte:

- Mi-ai spus că nu ne vom mai vedea niciodată, dar te-ai întors. Acum este rândul meu să plec, dar pentru totdeauna. Și eu îți spun că nu ne vom mai vedea, însă cuvântul *meu* nu va fi încălcat.

O părăsi și plecă la drum în noapte. Pretutindeni bătea un vânt aspru, iar mirosul de ploaie proaspătă plutea în aer. Ceasornicele bisericilor îndepărtate anunțau, în timp ce el trecea în grabă pe lângă ultimele case de la marginea orașului, că mai era un sfert de oră până la fix. Întrebă primul polițist pe care îl întâlni ce oră urma să bată ceasornicul.

Bărbatul își consultă somnoros ceasul și îi răspunse:

- Ora două.

Două dimineața. Ce zi a lunii era cea care tocmai începuse? Își dădu seama după data înmormântării mamei sale. Analogia inevitabilă avu loc: era ziua lui de naștere!

Scăpase de pericolul de moarte pe care visul lui i-l prezisese? Sau doar fusese prevenit pentru a doua oară?

De vreme ce acea îndoială amenințătoare îi pătrunse în minte, acesta se opri, medită, apoi se întoarse înapoi către oraș. Încă era hotărât să se țină de cuvânt și să nu o mai lase niciodată

him more; but there was a thought now in his mind of having her watched and followed. The knife was in his possession; the world was before him; but a new distrust of her—a vague, unspeakable, superstitious dread had overcome him.

“I must know where she goes, now she thinks I have left her,” he said to himself, as he stole back wearily to the precincts of his house.

It was still dark. He had left the candle burning in the bedchamber; but when he looked up to the window of the room now, there was no light in it. He crept cautiously to the house door. On going away, he remembered to have closed it; on trying it now, he found it open.

He waited outside, never losing sight of the house, till daylight. Then he ventured in-doors⁴¹—listened, and heard nothing—looked into kitchen, scullery, parlor, and found nothing; went up, at last, into the bedroom—it was empty. A picklock lay on the floor, betraying how she had gained entrance in the night, and that was the only trace of her.

Whither had she gone? That no mortal tongue could tell him. The darkness had covered her flight; and when the day broke, no man could say where the light found her.

să îl vadă, dar îi trecu atunci prin minte să stea la pândă și să o urmărească. Cuțitul era la el, avea tot viitorul înaintea, însă un nou sentiment de neîncredere față de ea, o teamă vagă, cumplită, plină de superstiții, pusese stăpânire asupra lui.

- Trebuie să aflu unde se va duce, acum că știe că am părăsit-o, își spuse el ca pentru sine, în timp ce se furișa, sleit de puteri, pe la marginea casei lui.

Era încă întuneric. Lăsase lumânarea arzând în odaia de dormit, dar când privi acum în sus, către fereastră, nu văzu nicio lumină. Se strecură tiptil și cu grijă către ușa casei. Își aminti că o încuiase atunci când plecase. Acum, după ce o încercă, observă că era descuiată.

Așteptă afară până se făcu lumină, fără să scape casa din ochi. Apoi, îndrăzni să intre înăuntru⁴¹, ascultă și nu auzi nimic, se uită în bucătărie, în camera de spălat vase, în salonaș și nu găsi nimic. Urcă, în cele din urmă, în odaia de dormit. Era goală. Pe jos zăcea un șperaclu care trăda felul în care ea intrase în timpul nopții, iar aceea era singura ei urmă.

Încotro se îndreptase? Niciun muritor nu îi putea spune acest lucru. Întunericul o ajutase să fugă, iar atunci când se crăpă de ziuă, nimeni nu putu să spună unde o prinseseră zorii.

Before leaving the house and the town forever, he gave instructions to a friend and neighbor to sell his furniture for any thing that it would fetch, and apply the proceeds to employing the police to trace her. The directions were honestly followed, and the money was all spent, but the inquiries led to nothing. The picklock on the bedroom floor remained the one last useless trace of the Dream-Woman.

Înainte de a părăsi casa și orașul pentru totdeauna, acesta își instrui un prieten, dar și vecin, să îi vândă mobila pe câți bani reușea, iar cu aceștia să angajeze poliția pentru a da de urma ei. Indicațiile fură urmate în mod cinstit și toți banii fură cheltuiți corespunzător, însă cercetările nu conduseră la nimic. Șperaclul de pe podeaua din odaia de dormit rămase singura și ultima urmă, fără de folos, a Femeii din vis.

* * * * *

* * * * *

At this point of the narrative the landlord paused, and, turning toward the window of the room in which we were sitting, looked in the direction of the stable-yard.

"So far," he said, "I tell you what was told to me⁴². The little that remains to be added lies within my own experience. Between two and three months after the events I have just been relating, Isaac Scatchard came to me, withered and old-looking before his time, just as you saw him to-day⁴³. He had his testimonials to character with him, and he asked for employment here. Knowing that my wife and he were distantly related, I gave him a trial in consideration of that relationship, and liked him in spite of his queer habits. He is as sober, honest, and willing a man as there is in England. As for his restlessness at night, and his sleeping away his leisure time in the day, who can wonder at it after hearing his story? Besides, he never objects to being roused up when he's wanted, so there's not much inconvenience to complain of, after all."

"I suppose he is afraid of a return of that dreadful

În acest punct al povestirii, hangiuul făcu o pauză și, întorcându-se către fereastra odăii în care ședeam, privi în direcția curții cu grajduri.

- Până acum, spuse el, vă povestii ce mi-a fost la rândul-mi povestit⁴². Puținul care mai trebuie adăugat face parte din propria-mi experiență. La două sau la trei luni după întâmplările pe care tocmai le istorisii, Isaac Scatchard veni la mine, ofilit și îmbătrânit înainte de vreme, așa cum îl văzurăți azi⁴³. Avea la el mărturiile cu privire la caracterul lui și întreba de o slujbă aici. Știind că nevasta mea și cu el erau rude îndepărtate, îl pusei la o încercare, ținând seama de această legătură, și îmi plăcu, în ciuda obiceiurilor lui stranii. E un bărbat așezat, cinstit și binevoitor, ca niciun alt englez. În ceea ce privește insomniile lui din timpul nopții și faptul că doarme ziua, când e liber, cine s-ar mai mira după ce ar auzi povestea lui? Pe lângă asta, niciodată nu se împotrivește când e trezit pentru că e nevoie de el; așadar, nu prea am de ce să mă plâng, la urma urmei.

- Bănuiesc că îi este teamă să nu aibă din nou acel vis

Translation
Café

January 2016

dream, and of waking out of it in the dark?" said I.

"No," returned the landlord. "The dream comes back to him so often that he has got to bear with it by this time resignedly enough. It's his wife keeps him waking at night, as he has often told me."

"What! Has she never been heard of yet?"

"Never. Isaac himself has the one perpetual thought about her, that she is alive and looking for him. I believe he wouldn't let himself drop off to sleep toward two in the morning for a king's ransom. Two in the morning, he says, is the time she will find him, one of these days. Two in the morning is the time all the year round when he likes to be most certain that he has got that clasp-knife safe about him. He does not mind being alone as long as he is awake, except on the night before his birthday, when he firmly believes himself to be in peril of his life. The birthday has only come round once since he has been here, and then he sat up along with the night-porter. 'She's looking for me,' is all he says when any body⁴⁴ speaks to him about the one anxiety of his life; 'she's looking for me.' He may be right. She *may* be looking for him. Who can

înfricoșător și să nu se trezească din el în întuneric, nu-i așa? spusei eu.

- Nu, îi răspunse hangiu. Are acest vis atât de des, încât a trebuit să suporte acest lucru până acum cu îndeajunsă resemnare. Nevasta lui e cea care-l ține treaz toată noaptea, după cum mi-a tot spus.

- Poftim! Nu s-a auzit nimic despre ea până acum?

- Nimic. Isaac însuși se gândește neîncetat la ea, la faptul că e în viață și că îl caută. Cred că nu ar adormi în jurul orei două dimineața nici pentru o căruță de bani. Două dimineața, spune el, este ora la care ea îl va găsi în curând. Două dimineața este ora din fiecare zi a anului când îi place să fie cel mai sigur că are acel briceag la el, în siguranță. Nu îi pasă dacă e singur, atâta timp cât este treaz, în afară de noaptea de dinaintea zilei sale de naștere, când crede cu tărie că viața lui este în pericol. Ziua lui de naștere avu loc doar o dată de când e aici, iar atunci stătu de veghe cu paznicul de noapte.

- Mă caută.

E tot ceea ce spune el atunci când vorbește cu cineva⁴⁴ despre singurul motiv de neliniște din viața lui.

- Mă caută.

tell?"

"Who can tell?" said I.

E posibil să aibă dreptate. Se *poate* ca ea să îl caute. Cine poate ști?

- Cine poate ști? spusei eu.

Notes to the Text

Given the fact that “Brother Morgan’s Story of the Dream-Woman”, written by Wilkie Collins, is not a contemporary text, having been published in the nineteenth century, I have chosen to emphasize with the help of notes the problems that I encountered in my translation of the story, taking into account that there were no historical or geographical references. The problems were related to the words and collocations specific to that time which were difficult to translate, to their spelling or to the turns of speech that the author made use of and which are not encountered any more in today’s literature.

1 *coach* public transportation vehicle used in the past, having many seats, being closed and looking like a carriage with four wheels; it was pulled by horses and it served to carry the mail and the passengers on long distances. (cf. Oxford Learner’s Dictionaries) http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/coach_1

2 *gig* obsolete English word, most probably of Scandinavian origin, firstly used in 1570; its Middle English forms were *gigg*, *gigge*; the meaning by then was that of a flighty girl but in the late

Note explicative

Dat fiind faptul că „Povestea fratelui Morgan despre Femeia din vis”, scris de Wilkie Collins, nu este un text contemporan, fiind publicat în secolul al XIX-lea, am ales să scot în evidență cu ajutorul notelor explicative problemele pe care le-am întâmpinat în timpul traducerii povestirii, ținând cont că textul nu oferă referințe istorice sau geografice. Problemele au fost legate de cuvintele sau sintagmele specifice epocii respective, care au fost dificil de tradus, de ortografia acestora sau de turnurile de frază pe care autorul le-a folosit și care nu mai sunt întâlnite în literatura de azi.

1 *diligență* mijloc de transport în comun folosit în trecut, având multe locuri, fiind acoperit și arătând ca o trăsură cu patru roți; era trasă de cai și servea la transportul poștei și al pasagerilor pe distanțe lungi. (cf. Oxford Learner’s Dictionaries) http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/coach_1

2 *gig* (*brișcă*) cuvânt englezesc vechi, cel mai probabil de origine scandinavă, folosit pentru prima dată în 1570; în limba engleză medievală, formele sale erau *gigg*, *gigge*; înțelesul pe care îl

eighteenth century it acquired the sense of a light carriage with two wheels, also called chaise, usually drawn by one horse. (cf. Encyclopædia Britannica and Oxford Learner's Dictionaries)

<<http://www.britannica.com/dictionary/gig>>

<<http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/gig?q=gig>>

3 *I have rather a fancy* obsolete structure, referring to someone's wish to do something unexpectedly, without being really necessary.

4 *any thing* obsolete spelling, the two English words being written together nowadays: *anything*; word firstly used before the twelfth century; its Middle English forms were *anything* or *enithing* and the Old English one was *ænig thing*; the meaning remained the same, namely, that of something or any object or situation. (cf. Encyclopædia Britannica)

<<http://www.britannica.com/dictionary/anything>>

5 *woe-begone* archaic English word with an obsolete spelling; firstly used in the fourteenth century; its Middle English form was *wo*

avea pe atunci era cel de față capricioasă, însă la sfârșitul secolului al XVIII-lea a căpătat sensul de trăsură ușoară, cu două roți, denumită și cabrioletă, trasă de obicei de un singur cal. (cf. Encyclopædia Britannica și Oxford Learner's Dictionaries)

<<http://www.britannica.com/dictionary/gig>>

<<http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/gig?q=gig>>

3 *Mă bate un gând* structură învechită, care se referă la dorința cuiva de a face ceva pe neașteptate, fără să fie într-adevăr necesar.

4 *any thing* (*vreo*) ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi împreună: *anything*; cuvânt folosit pentru prima dată înainte de secolul al XII-lea; în limba engleză medievală, formele sale erau *anything* sau *enithing*, iar în engleza veche cea de *ænig thing*; sensul a rămas același, și anume, acela de ceva sau de un obiect ori o situație oarecare. (cf. Encyclopædia Britannica)

<<http://www.britannica.com/dictionary/anything>>

5 *woe-begone* (*zdrobit de durere*) cuvânt englezesc arhaic, cu o ortografie învechită, folosit pentru prima dată în secolul al XIV-lea; în

begon; nowadays it is spelled without a hyphen, *woebegone*, and it means being very sad, that is, in a state of overwhelming grief. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/woebegone>>

6 *flaxen* archaic English word, firstly used in the fifteenth century; its Middle English forms were *flaxen*, *flexen*; adjective used mainly of the hair, meaning pale, yellow or resembling flax. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/flaxen>>

7 *in the mean time* obsolete spelling; firstly used in the fourteenth century; its Middle English form was *mene-time*, coming from *mene* which meant occupying a middle position and *time*; nowadays the two words are spelled together, *meantime*, and refer to the time elapsed between two events. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/meantime>>

8 *sherry* word firstly used in 1584 and spelled *sherris*, from the Spanish town Xeres; a high-quality wine from Southern Spain, very

limba engleză medievală, forma sa era *wo begon*; astăzi, se scrie fără cratimă, *woebegone*, și înseamnă a fi foarte trist, mai precis, copleșit de necazuri. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/woebegone>>

6 *flaxen* (*blond deschis*) cuvânt englezesc arhaic, folosit pentru prima dată în secolul al XV-lea; în limba engleză medievală, formele sale erau *flaxen*, *flexen*; adjectiv folosit în principiu pentru a descrie culoarea părului, însemnând pal, galben sau asemănător cu inul. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/flaxen>>

7 *in the mean time* (*între timp*) ortografie învechită; expresie englezească folosită pentru prima dată în secolul al XIV-lea; în limba engleză medievală, forma sa era *mene-time*, de la cuvântul *mene*, care însemna a ocupa o poziție de mijloc și de la cuvântul *time*, care înseamnă *timp*; astăzi, cele două cuvinte se scriu împreună, *meantime*, și se referă la timpul scurs între două evenimente. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/meantime>>

8 *sherry* (*vin de Xeres*) cuvânt folosit pentru prima dată în 1584, scris *sherris*, de la orașul spaniol Xeres; vin de calitate superioară,

strong and having a specific flavour, that is pale yellow or brown in colour. (cf. Encyclopædia Britannica)

<<http://www.britannica.com/dictionary/sherry>>

9 *mine* obsolete possessive adjective form of *I*; coming from Old English *mīn* and later Middle English *min*; it was used as a modifier of a noun which began with a vowel or *h*, as it is the case here; the form that the adjective has nowadays is that of *my*. (cf. Encyclopædia Britannica)

<<http://www.britannica.com/dictionary/mine>>

10 *every body* obsolete spelling, the two English words being written together nowadays: *everybody*; the meaning of the pronoun remained the same, that is, that of everyone or every person.

11 *sea-port* obsolete spelling, the two English words being written without the hyphen nowadays: *seaport*; the meaning remained that of a city with a port to which ships have access.

12 *England* one of the four countries the United Kingdom consists of, with London as its capital city.

originalar din sudul Spaniei, foarte tare și cu o aromă specifică, de culoare deschisă sau închisă. (cf. Encyclopædia Britannica)

<<http://www.britannica.com/dictionary/sherry>>

9 *mine (mele)* formă veche a adjectivului posesiv de persoana întâi, singular; provenită din forma englezească veche *mīn* și, mai târziu, din forma englezească medievală *min*; era folosit ca și determinant pe lângă substantive care începeau cu o vocală sau cu litera *h*, ca în cazul de față; forma pe care adjectivul a luat-o în zilele noastre este cea de *my*. (cf. Encyclopædia Britannica)

<<http://www.britannica.com/dictionary/mine>>

10 *every body (tuturor)* ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi împreună: *everybody*; sensul pronumelui a rămas același, și anume, cel de toată lumea sau fiecare persoană.

11 *sea-port (oraș-port)* ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi fără cratimă: *seaport*; sensul a rămas acela de oraș cu port, la care vapoarele au acces.

12 *Anglia* una dintre cele patru țări care fac parte din Regatul Unit, având capitala la Londra.

13 *he had arrived at the middle term of life* obsolete structure used in England in the nineteenth century, indicating the midpoint of someone's life.

14 *eight-and-thirty* obsolete spelling, number 38 being nowadays written in English as *thirty-eight*.

15 *every one* obsolete spelling, the two English words being written together nowadays: *everyone*; the meaning of the pronoun remained the same, namely, that of everybody or every person.

16 *footsore* obsolete English word, firstly used in 1719; it means that one's feet are painful and tired because of a lot of walking. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/footsore>>

17 *home-made* obsolete spelling, the English adjective being written without the hyphen nowadays: *homemade*; the meaning is still that of a product or object made at home by one's efforts and not bought from the shop.

18 *to-night* obsolete spelling, the word being nowadays written in English without the hyphen: *tonight*; it was firstly used

13 *he had arrived at the middle term of life* (ajunsese la mijlocul vieții) structură învechită, folosită în Anglia în secolul al XIX-lea, care indică jumătatea vieții cuiva.

14 *eight-and-thirty* (treizeci și opt) ortografie învechită, numărul 38 scriindu-se astăzi în limba engleză *thirty-eight*.

15 *every one* (oricine) ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi împreună: *everyone*; sensul pronumelui a rămas același, și anume, cel de toți sau fiecare persoană.

16 *footsore* (cu durere de picioare) cuvânt englezesc vechi, folosit pentru prima dată în 1719; se referă la o persoană pe care o dor picioarele de la foarte mult mers pe jos. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/footsore>>

17 *home-made* (făcută în casă) ortografie învechită, adjectivul scriindu-se astăzi în limba engleză fără cratimă: *homemade*; sensul este încă acela de produs sau obiect făcut în casă, prin propriile eforturi, și nu cumpărat de la magazin.

18 *to-night* (astă-seară) ortografie învechită, cuvântul scriindu-se astăzi în limba engleză fără cratimă: *tonight*; a fost folosit pentru

before the twelfth century; its Middle English forms were *to night* or *to niht* and the Old English one was *tō niht*; the meaning remained that of the present night. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/tonight>>

19 *missus* English word originating from *mistress*; it was firstly used in 1790; its meaning is that of wife and it is used in informal contexts. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/missus>>

20 *Good-night* obsolete spelling, the two English words being written separately nowadays, namely, *good night*, when the expression is used as a farewell greeting on parting at night; it is, however, written with a hyphen when it determines a noun, for example, as in *good-night kisses*.

21 *up stairs* obsolete spelling, the two English words being written together nowadays: *upstairs*; the meaning of the adverb or adjective is the same, that is, the level of a house or building which is higher than the ground floor.

prima dată înainte de secolul al XII-lea; în limba engleză medievală, formele sale erau *night* sau *to niht*, iar în engleza veche cea de *tō niht*; sensul a rămas acela de noaptea aceasta. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/tonight>>

19 *missus* (stăpâna) cuvânt englezesc provenit din cuvântul *mistress*; a fost folosit pentru prima dată în 1790; sensul pe care îl are este acela de nevastă și este folosit în contexte informale. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/missus>>

20 *Good-night* (Noapte bună) ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi separat, *good night*, atunci când expresia este folosită ca o formulă de salut spusă în momentul în care ne luăm la revedere seara, înainte de culcare; se scrie, totuși, și cu cratimă atunci când determină un substantiv, ca în exemplul *good-night kisses*.

21 *up stairs* (urcară) ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi împreună: *upstairs*; sensul adverbului sau al adjectivului este același, mai exact, nivelul unei case sau al unei clădiri care se află mai sus de parter.

22 *slumber* old and literary use; it refers to the state of being asleep. (cf. Oxford Learner's Dictionaries)
<http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/slumber_1?q=slumber>

23 *stricken speechless* obsolete structure, not frequently used any more nowadays; it means not being able to say a word because of terror or sorrow.

24 *buck-horn* obsolete English word and spelling, the hyphen having been removed from nowadays' orthography: *buckhorn*; it was used to refer to the handles made of a buck's horns that certain knives had.

25 *twice over* obsolete English idiom, meaning two times. (cf. Oxford Learner's Dictionaries)
<http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/twice#twice__95>

26 *any where* obsolete spelling, the two English words being written together nowadays: *anywhere*; the meaning of the adverb is the same, namely, that of being in any place.

22 *slumber (sogn)* întrebuințare veche și literară; se referă la starea de somn. (cf. Oxford Learner's Dictionaries)
<http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/slumber_1?q=slumber>

23 *mut de groază* structură învechită, nu foarte des folosită în zilele noastre; înseamnă a nu putea rosti niciun cuvânt din cauza groazei și a supărării.

24 *buck-horn (coarne de cerb)* cuvânt englezesc vechi, cu o ortografie învechită, cratima nemaifiind folosită în ortografia contemporană: *buckhorn*; era folosit pentru a descrie mânerele pe care anumite cuțite le aveau făcute din coarne de cerb.

25 *twice over (de două ori)* expresie idiomatică englezească învechită, însemnând de două ori. (cf. Oxford Learner's Dictionaries)
<http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/twice#twice__95>

26 *any where (pe nicăieri)* ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi împreună: *anywhere*; sensul adverbului este același, și anume, cel de a te afla oriunde.

27 *down stairs* obsolete spelling, the two words being written together nowadays: *downstairs*; its meaning is the same, that is, the level of a house or building which is lower than the one you are on.

28 *Look at the door [...] is it broke in?* English sentence which is grammatically incorrect because *broke* is the past simple of the verb *to break*, when in fact the present context needs a past participle, that is, *broken*.

29 *writing-desk* obsolete English word, firstly used in 1611; nowadays it is written without a hyphen, as two separate words: *writing desk*; its meaning is that of a desk with drawers for pens and paper and an oblique surface destined for writing. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/writing%20desk>>

30 *clasp-knife* obsolete spelling, the two English words being written separately nowadays, that is, without the hyphen: *clasp knife*; the meaning remained that of a pocketknife with one or many folding blades.

27 *down stairs* (*vei coborî*) ortografie învechită, astăzi, cele două cuvinte englezești scriindu-se împreună: *downstairs*; sensul este același, și anume, nivelul unei case sau al unei clădiri, mai jos decât cel la care se află o persoană anume.

28 *Look at the door [...] is it broke in?* (Uită-te la ușă [...], pare să fi intrat cineva cu forța?) propoziție în limba engleză greșită din punct de vedere gramatical, deoarece *broke* este forma de perfect compus a verbului *to break*, când, de fapt, contextul de față cere un participiu trecut, adică forma *broken*.

29 *writing-desk* (*măsușei ei de scris*) cuvânt englezesc vechi, folosit pentru prima dată în 1611; astăzi, se scrie fără cratimă, formând două cuvinte separate: *writing desk*; sensul este acela de pupitru cu sertare pentru stilou și hârtie și cu o suprafață înclinată pe care se poate scrie. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/writing%20desk>>

30 *clasp-knife* (*briceag*) ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi separat, adică fără cratimă: *clasp knife*; sensul a rămas acela de cuțitaș de buzunar cu una sau mai multe lame care se pliază.

31 *ere* preposition or conjunction with an old or literary use, firstly used before the twelfth century; its Old English form was *ær* and the Middle English one *er*, *ar*; it was generally used in the collocation *ere long*, as it is the case here, meaning before long. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/ere>>

32 *grew weary* old English structure, used to express the tiredness and the lack of interest that someone had towards something that that person had had too much of.

33 *laudanum* obsolete English word, firstly used around 1603; a drug resulting from an opium preparation which people used to take in the past in order to suffer less from pain and be able to sleep. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/laudanum>>

34 *if ever there was one yet* obsolete English structure, meaning a typical case of something; it is also used to show that something is true indeed. (cf. Cambridge Dictionary)
<<http://dictionary.cambridge.org/dictionary/british/if-ever-there-was-one>>

31 *ere* (*nu trecu mult timp*) prepoziție sau conjuncție, cu o întrebuințare veche sau literară, folosită pentru prima dată înainte de secolul al XII-lea; în engleza veche, forma sa era *ær*, iar în engleza medievală, *er*, *ar*; era folosită în general în sintagma *ere long*, ca și în cazul de față, însemnând în scurtă vreme. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/ere>>

32 *grew weary* (*obosi*) structură englezească învechită, folosită pentru a exprima istovirea și lipsa de interes create de o activitate întreprinsă de către cineva de prea multe ori.

33 *laudanum* (*laudanum*) cuvânt englezesc vechi, folosit pentru prima dată în jurul anului 1603; substanță narcotică extrasă din opiu, pe care oamenii obișnuiau să o ia în trecut pentru a-și alina durerea și pentru a putea dormi. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/laudanum>>

34 *if ever there was one yet* (*din aceea clasică*) structură englezească învechită, însemnând un caz tipic de ceva anume; este, de asemenea, folosită pentru a demonstra un adevăr. (cf. Cambridge Dictionary)
<<http://dictionary.cambridge.org/dictionary/british/if-ever-there-was-one>>

was-one>

35 *I won't occasion you that trouble* the use of *occasion* in this context is not frequently encountered nowadays; *to give somebody a trouble* is the modern version and it has the same meaning as the old one: to cause someone problems.

36 *Fuller's Meadow* a place which does not exist in reality and whose name was probably inspired from Fuller Meadow, a public school in Middleton, United States of America.

<<https://www.redfin.com/school/141683/MA/Middleton/Fuller-Meadow>>

37 *unworthily* adverbial form which is obsolete nowadays, the adjective *unworthy* being used much more frequently instead; it means doing something in a way which does not deserve someone's respect or admiration.

38 *farther progress* obsolete English structure, not used any more as such; a modern synonym for it is the verb *to advance* or *to move forward*.

35 *I won't occasion you that trouble* (Nu o să-ți dau o asemenea bătaie de cap) folosirea, în acest context, a cuvântului englezesc *occasion* nu mai este des întâlnită în zilele noastre; *to give somebody a trouble* este varianta modernă și are același sens ca cea veche: a crea cuiva probleme.

36 *Fuller's Meadow* un loc care nu există în realitate, a cărui denumire provine probabil de la Fuller Meadow, o școală publică din Middleton, Statele Unite ale Americii.

<<https://www.redfin.com/school/141683/MA/Middleton/Fuller-Meadow>>

37 *unworthily* (în mod nevrednic) formă adverbială englezească învechită, adjectivul *unworthy* fiind, în schimb, mult mai des întâlnit; sensul este acela de a face ceva într-un mod care nu este demn de respectul sau de admirația cuiva.

38 *farther progress* (a înainta) structură englezească învechită, nemaifolosită ca atare; un sinonim actual este verbul *to advance* sau *to move forward*.

39 *Be warned!* old or literary use; it means to advise someone beforehand about something which is going to happen and may be dangerous; the modern version of this English collocation is *beware of* followed by a noun or a gerund. (cf. Oxford Learner's Dictionaries)
<<http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/warn?q=warn>>

40 *marry I must* an English twist or turn of speech, that is, a change in the word order, used in the past in order to emphasize something, in this case, the act of marrying.

41 *in-doors* obsolete spelling, the two English words being written together nowadays: *indoors*; it was firstly used in 1832 and it comes from *withindoors*; the meaning remained that of being inside a building. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/indoors>>

42 *I tell you what was told to me* old use of the English preposition *to*; nowadays, English speakers don't use it any more in this context and say *he told me* instead of *he told to me*; a modern

39 *Be warned!* (*Te previn!*) întrebuințare veche sau literară; înseamnă a sfătui pe cineva din vreme asupra unui lucru care urmează să se întâmple și care poate fi periculos; varianta modernă a acestei sintagme englezești este *beware of*, urmată de un substantiv sau de un gerunziu. (cf. Oxford Learner's Dictionaries)
<<http://www.oxfordlearnersdictionaries.com/definition/english/warn?q=warn>>

40 *marry I must* (*trebuie s-o fac*) turnură de frază în limba engleză, mai precis, o schimbare în ceea ce privește ordinea cuvintelor, folosită în trecut pentru a scoate în evidență ceva anume, în acest caz, actul căsătoriei.

41 *in-doors* (*înăuntru*) ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi împreună: *indoors*; a fost folosit pentru prima dată în 1832 și provine din cuvântul *withindoors*; sensul a rămas acela de a te afla în interiorul unei clădiri. (cf. Encyclopædia Britannica)
<<http://www.britannica.com/dictionary/indoors>>

42 *I tell you what was told to me* (*vă povestii ce mi-a fost la rândul-mi povestit*) întrebuințare veche a prepoziției englezești *to*; astăzi, vorbitorii de limbă engleză nu o mai folosesc în acest context și spun

version of the structure in question would be *I tell you what I was told*. *he told me*, în loc de *he told to me*; o variantă modernă a structurii în cauză ar fi *I tell you what I was told*.

43 *to-day* obsolete spelling, the two English words being written together nowadays: *today*; the word refers to the present time. 43 *to-day* (*azi*) ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi împreună: *today*; cuvântul se referă la timpul prezent.

44 *any body* obsolete spelling, the two English words being written together nowadays: *anybody*; the meaning remained that of any person. 44 *any body* (*cineva*) ortografie învechită, cele două cuvinte englezești scriindu-se astăzi împreună: *anybody*; sensul a rămas acela de oricine.

